ДО РІЧНИЦІ ПРИЙНЯТТЯ ГЕНЕРАЛЬНОЮ АСАМБЛЕЄЮ ООН КОНВЕНЦІЇ ПРО ПРАВА ДИТИНИ

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС ЕСЕ ДЛЯ ШКОЛЯРІВ

«МІЙ ПАРЛАМЕНТ ЗА ПРАВА ДИТИНИ»

ЗА ІНІЦІАТИВИ

Комітет Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики

ОРГАНІЗАТОР

Освітній центр Верховної Ради України

Рибальченко Дмитро, 6 років,
«Золочівський ліцей №2»
Золочівської селищної ради Харківської області
https://www.facebook.com/groups/272876456767572/posts/8980499970916881/

Я маю право на життя. Я громадянин своєї країни, яка піклується про мене.
Я отримую освіту у школі, маю право брати участь у конкурсах, олімпіадах і виступах. Все це вдосконалює мої навички і вміння, допомагає зростати фізично і духовно.
У школі мене навчають вчителі. Я маю друзів.
Вдома про мене піклуються батьки, виховують мене.
Коли я хворію, мене лікують лікарі і медсестри. Я отримую допомогу, і необхідні ліки для підтримки свого життя.
Я читаю, мрію, живу і вірю у гарне майбутнє.
Майбутнє своєї країни і кожного її громадянина.

Янголь Артем, 6 років,
КУ "Пологівський ліцей №2"
https://www.facebook.com/groups/pologivskaschool2/posts/1230904937408076/

Мої права

Я маю право на іграшки. А їх мені купують мої тато та мама. Вони мені готують смачну їжу. Я полюбляю ходити з ними за покупками.

А ще, тато та мама водять мене до школи. Мій улюблений предмет читання. У школі у мене є друзі, з якими я товаришую. Після уроків на мене вдома чекають мої домашні улюбленці кіт Барі та два хом'ячки.

Я щасливий, бо маю родину, маю змогу навчатися, товаришувати, спілкуватися, займатися улюбленими справами.

Я маю право і хочу про це розповісти. Я маю право на ім'я, мене звуть Софія, учениця 2 – А класу Харківської загальноосвітньої школи І – ІІІ ступенів №10. Кожна людина має свої права, про які нам розповідають в дитячих садочках, школі. Це дуже важливо, оскільки всі повинні знати на що ми маємо право, щоб потім себе захистити в будь-якій ситуації.

Я щаслива, що маю чудових батьків, які дали мені життя, які люблять, цінують, поважають, турбуються про мене. І я в свою чергу поважаю і люблю тих, хто мене оточує. Хоч мені лише сім років, але я маю право на висловлення своєї думки, слова. Я вдячна своїй вчительці – Вікторії Віталіївні за те, що можу реалізувати це право на уроках і після уроків, а ще що можу дізнатися багато цікавої, корисної інформації, яку отримую кожного дня. Я маю право на освіту, і хочу реалізувати його в повній мірі, адже добре навчатися – це запорука мого щасливого майбутнього. Навчання в школі дає мені право розвивати свої здібності: я багато читаю, пишу, переписую тексти, малюю, люблю вчити вірші. Я стараюся бути старанною, активною та самостійною ученицею і багато в чому мені допомагають матуся, татусь і мої вчителі. Мене навчають поважати думки інших людей, з повагою ставитися до них, не ображати та не принижувати їх, дружити та зростати гідною людиною нашої держави. Я маю право на відпочинок, тому миразом з батьками організовуємо свійвільний час, щоб було корисно: граємо в різноманітні ігри («Хто я?», «крокодил», «Уно»), дивимося мультфільми, малюємо, ходимо на відпочинок в ліс та просто насолоджуємося життям.

Я маю право на медичну допомогу, бо ми повинні цінувати і піклуватися про своє здоров'я. І тому матуся завжди піклується про мене і я в свою чергу теж дотримуюсь правил гігієни і здорового способу життя.

Я знаю, що ми різні, але у нас у всіх однакові права і треба нам всім дружно жити в нашій країні, всіх поважати та добре вчитися, щоб жити в мирі та злагоді.

Глуходєдова
Софія, 7 років
2 -А клас
Харківської ЗОШ
№10.

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1069120447179655&id=100022451285539

Як будь яка дитина своєї країни я маю право на любов, освіту, хороших батьків та їх піклування, чистий одяг, доступну і якісну освіту, медичне обслуговування, безпечні ліки, чисте повітря, воду, смачну і корисну їжу.

Я маю право на невід'ємне право на безпечне життя.

Я маю право на своє милозвучне і красиве ім'я. Я маю право бути громадянкою України.

Я маю право на збереження моїх іграшок, моєї улюбленої ковдри, мого песика "Йоріка".

Я маю право на відпочинок на морі.

Я маю право збирати квіти, милуватися сонцем, гуляти у будь яку погоду і пору року.

Маю право любити маму, тата, братика, бабусю, сестричок.

Я маю право на любов

Я маю право на МИР!

Іскаліна Ніка. 7 років
КЗ "Криничанська середня ЗОШ І-ІІІ ступенів 1"

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=955841395000714&id=100017245863308

Я маю право. Привіт, мене звати Ілля, і я народився в Україні. Україна - це чарівна природа, це неповторна культура, це все те що навколо нас. Це моя рідна країна, це земля на якій родились мої батьки, бабусі й дідусі. Моя держава незалежна вже 30 років, про її тяжкий шлях до цієї незалежності мені відомо з розповідей моїх рідних. Для себе я зрозумів, що в незалежній державі права людини є загальнолюдською цінністю, а рівність прав і свобод усіх людей – це найвища суспільна цінність.

Головний закон України - Конституція, тут прописані всі права та свободи людини. Також існує Конвенція з прав дитини - це перший і основний міжнародно-правовий документ, обов'язкового характеру, що присвячений широкому спектру прав дитини. Наша країна ратифікувала цей документ 27 вересня 1991 р. Ратифікація означає, що усіма правами дитини, закладеними у Конвенції, діти нашої країни можуть користуватися, а наша держава повинна контролювати дотримання цих прав і бути їх гарантом.

Найголовніші права, які виділяє Конвенція — це: усі діти мають право на життя разом зі своїми батьками, їхнє постійне піклування і турботу. І головне — усі діти рівні у своїх правах! Також існує ряд інших прав, якими я користуюсь кожного дня — і вдома, і в школі. Батьки забезпечують мене всім необхідним для життя та розвитку, одним словом - роблять моє дитинство дійсно щасливим та безтурботним. Держава дає змогу навчатись в хорошій школі, забезпечує нас підручниками і сучасними засобами навчання заради того щоб забезпечити одне з найважливіших прав, це - право на якісну освіту. Хоч мені і сім років, але я вже маю власного сімейного лікаря, яким мене теж забезпечила держава, і він допомагає мені дбати про власне здоров'я.

В нашій країні не тільки дорослі, а й ми, діти, маємо право виражати свої погляди, сповідувати свою власну релігію, обирати собі друзів, відвідувати бажані гуртки.. А ще ми маємо право на отримання інформації, тобто знаходити її самостійно з різних джерел.

Я, **Медведчук Ілля, учень 2-Б класу ЗЗСО І-ІІІ ст. селища Олика, мені сім років**, і для мене важливо, щоб ці права не просто захищалися, а щоб у нас, дітей, була можливість ці права реалізувати.

Медведчук Ілля, 7 років
2-Б клас ЗЗСО І-ІІІ ст. селища Олика,
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1482167002160820&id=100011026022130

Завадський Богдан, 7 років

Овруцький ліцей №1

https://www.facebook.com/100002022810343/posts/4430118180398899/?d=n

Я маю право на життя та ім’я. А ще у мене є право на життя з батьками. Ще маленьким хлопчиком у мене було право відвідувати дитячий садочок. Я використав його. А коли я став старшим, у мене з’явилося право на освіту. Тому я ходжу до школи.

Я живу у вільній Україні. Саме тому моя держава гарантує мені право на захист життя та здоров’я. Чи може моя держава гарантувати захист прав іншим дітям? Думаю, що ні. Тому що на деяких територіях іде війна.

Зараз по новинах часто показують курдів. Батьки називають їх мігрантами і кажуть, що у них немає держави. Хто ж тоді може гарантувати права тим дітям?

Ель-Ананзех Юсра, 7 років
Комунальний заклад
«Золочівський ліцей №2»
Золочівської селищної ради
Харківської області

https://www.facebook.com/groups/272876456767572/posts/897997384255473/

Я маю права незалежно від того, якого кольору моя шкіра, хлопчик чи дівчинка, скільки мені років, якої я нації, якою мовою розмовляю, в якого Бога вірю, багатий я чи бідний, здоровий чи хворий. Ніхто не може позбавити мене їх за те, що думаю, роблю я чи мої батьки.

Я маю невід'ємне право на життя, на власне ім'я, знати своїх батьків та свою країну. Держава піклується про мене якщо я захворію. Мені буде надана найкраща медична допомога. Ніхто не може змусити мене робити те, що шкодить моєму здоров'ю.

Я маю право вільно виявляти себе якщо це не торкається честі та здоров'я інших людей.

Котляр Артем, 8 років,
3-Б клас КЗ «Золочівський ліцей № 2»
Золочівської селищної ради Харківської області
https://www.facebook.com/groups/272876456767572/posts/898032150918663

Я маю право... Про ці слова я, говорячи чесно, не задумувався до того часу, поки не побачив один із фрагментів художнього фільму, де хлопчики, трохи старші за мене, начищали взуття і торгували газетами. Тоді я спитав у батьків: «Чому діти працюють, а не навчаються?». Мені розповіли, що раніше права дітей не захищалися належним чином, що суспільство йшло до цього тривалий час.

Але що ж таке права дитини? Сестричка мені пояснила, що це певні можливості, які мають в тому числі і діти, порівнявши це з відносинами, що складаються в класі: ми маємо обов'язки (чергових, наприклад) і права (на власну думку, піклування тощо). На загальному рівні це означає, що я, як людина, маю з одного боку обов'язки, а саме: піклуватися про членів своєї сім'ї, сумлінно навчатися, допомагати виконувати домашню роботу, не порушувати правил, встановлених у суспільстві тощо. З іншого ж боку, держава наділяє мене невід'ємними правами та свободами. Міжнародні договори, Закони України, Конституція гарантують мені право на життя, на освіту, на працю, на відпочинок, на медичне обслуговування, на свободу слова, на екологічно чисте довкілля тощо.

Я дізнався, що одним із головних документів про мої права є Конвенція про права дитини, яка діє в Україні з 1991 року.

Добре, що в нашій країні права дітей забезпечуються державою, це дає нам захист, можливість навчатися і мріяти про майбутнє.

Швець Анна, 8 років, 3- Б клас
КЗ «Золочівський ліцей № 2» Золочівської селищної ради Харківської області
https://www.facebook.com/groups/272876456767572/posts/898028227585722/

« Я маю право…». Кожна дитина, і я в тому числі, хоча б раз у своєму житті замислювалася над цими словами. А й справді, які я маю права? Однозначно можу сказати, що кожен з нас має невід'ємне право на життя, захищати його та берегти своє здоров'я. Ніхто не може позбавити його нас.

Ще одним, досить цікавим для мене, є право на ім'я та право знати своїх батьків. Від імені залежить дуже багато в житті кожного з нас. Людина пишається своїм ім'ям, завдяки йому нас впізнають в школі та поміж друзів. Воно є для кожного найкращим та наймилішим словом. Адже кожен з нас вперше чує його від найрідніших матусі та татуся. Наші батьки – це наш захист, тепло, піклування. Саме вони несуть відповідальність за наш розвиток та виховання.

В світі новітніх технологій та інформаційного прогресу кожна дитина має право на доступ до інформації. Ми маємо навчатися та розвиватися. Пошук її може здійснюватися в різних джерелах, будь то книга, об'ява в журналі чи «всесвітня павутина». Завдяки інформації, яку отримуємо, ми маємо змогу розвивати свої таланти, черпати нові ідеї, дізнаватися про різні сфери життя. Найчастіше наші вподобання та хобі ми копіюємо з навколишнього світу.

В цій розповіді, також хотілося б, розповісти про моє право на відпочинок і дозвілля. Зовсім недавно діти прийшли з літніх канікул. Це був чудовий час, за який ми змогли добре відпочити та оздоровитися. Наприклад, я дуже полюбляю відпочивати на морі та купатися в водоймах. Для мене відпочинок – незабутні враження, радість та щастя. А головне, оздоровлення та відновлення сил для нових справ та занять.

У кожної дитини є права і вона повинна їх знати. Це допоможе захиститися від злочинів, попередити негаразди та дасть змогу відчувати себе щасливим.

Стрельцов Максим, 8 років

Сумська початкова школа № 11

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1527781687571759&id=100010198272499

Всі люди на планеті мають права. Діти також мають свої права. Ці права затверджені документом – Конвенція ООН про права дитини. Головна мета цього документа, щоб всі діти були щасливі та захищені. Цих прав дуже багато. Кожна дитина і я маємо право на життя, любов, харчування, освіту, відпочинок, лікування, свободу думки. Всі права є важливим і надати перевагу якомусь одному – я не можу. Ці права ніхто не може відібрати або порушити. Держава забезпечує виконання цих прав.

Але у дітей існують не тільки права, а ще й обов'язки. Ми повинні гарно вчитися, слухатися батьків, бути добрими, ввічливими, поважати дорослих. І тоді з нас виростуть гарні люди.

Крайтору Софія, 8 років,

3-Б клас КЗ «Золочівський ліцей № 2» Золочівської селищної ради Харківської області

https://www.facebook.com/groups/272876456767572/posts/898025740919304/

Я маю право, в першу чергу, на життя та ім’я, як і кожна людина на нашій планеті. Звати мене Софія. Коли я дізналася, що означає моє ім’я, дуже зраділа. Аджé мудрість - це риса, яку не кожна людина може розвинути в собі. А в мене вона вже є!

Я добре навчаюся та дуже хочу, щоб мої знання допомогли мені в майбутньому отримати достойну та цікаву професію. Так як я маю гарантоване Конституцією право на працю.

Також, я переконана, що кожна дитина має право на щасливу, люблячу та міцну родину! В мене вона якраз і є такою. Сім’я - це дуже важливо! Мої рідні добре піклуються про мене, дбають про всі мої потреби та допомагають мені розвивати свої музичні та художні здібності.

Після довгої та важкої праці кожна людина мріє про відпочинок. Я думаю, що також маю право відпочивати. Мої батьки організовують моє дозвілля на кожних канікулах: подихати свіжим повітрям в лісі, порозважатися та отримати позитивні емоції, поплавати в теплому морі…

Отже, я знаю, які в мене є права, та буду ними обов’язково користуватися, а ще впевнена, що вони допоможуть мені здійснити свої цілі та мрії.

Гавриłюк Серафіма, 8 років
Сумська початкова школа № 11
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=152777981090528O&id=100010198272499

«Я маю право на захист життя та здоров’я...» Це одне з моїх прав, про яке кажуть дорослі,цьому нас вчать у школі.Але як можуть захистити моє життя та здоров’я батьки? І що я сама можу зробити для цього? Щоб зі мною не трапилось нічого поганого, я знаю, як треба поводитись, якщо я буду у небезпеці – разом з мамою та татом я вивчила всі номера телефонів екстрених служб, знаю, що не можна розмовляти з незнайомцями, йти з ними кудись, йти з дому, не попередивши рідних, чіпати на вулиці незнайомі та підозрілі предмети, блукати по незавершеному або покинутому будівництву. Коли я знаходжусь сама вдома на дистанційному навчанні, то в будь-якому випадку не можу відкривати двері чужим людям. Я знаю, як треба поводити себе у випадку пожежі або інших страшних ситуаціях.

А ще я знаю, як можна захистити своє здоров’я та здоров’я близьких. Окрім занять спортом, що є дуже важливим для всіх, ще можна почати харчуватись здоровою їжею. І це треба починати з самого малечку, з родини, а потім вживати таку ж їжу у дитячому садочку, у школі. Обов’язково взяти за правило разом з мамою придумувати здорове меню на тиждень, допомагати їй у придбанні продуктів та приготуванні сніданку, обіду або вечері.

Мої батьки захистять моє життя та здоров’я, а я буду намагатися не давати жодного приводу своїм рідним для хвилювань.

Сухоставська Валерія, 8 років,
3-Б клас КЗ «Золочівський ліцей № 2» Золочівської селищної ради
https://www.facebook.com/groups/272876456767572/posts/898033757585169/

Я маю право мати свої погляди на життя і вільно формулювати свої думки. Не має сумніву, що кожна людина має право на свою точку зору, а отже може вільно висловлювати погляди стосовно будь-якої теми, яка стосується кожного з нас. Це тому, що ми живемо в незалежній державі.

Моя точка зору, яку я формулюю усно чи письмово, не повинна обмежуватися і бути порушеною. Я вважаю, що маю право висловлювати свій погляд без страху, що це викличе потік негативу, стосовно мене, моїх друзів чи членів родини. Мої думки не повинні обмежуватись і висміюватись. В наш час є важливим висловлювати свою думку і не боятися критики.

Але, чи не насаджують нам певне бачення на життя телебачення, інтернет, статті у відомих журналах?

Вважаю, що, на превеликий жаль, це так. І ми, діти, також стаємо залежними від висловлювань та ідей суспільства. Але так не повинно бути! Скільки віків український народ боровся за свободу, в тому числі – свободу думки! Згадати лише одного з найвеличніших геніїв українського народу – Тараса Григоровича Шевченка! Два віки назад він прийшов у наш світ, коли людська гідність та права людей були жорстоко зневажені та поневолені. Шевченко все своє життя боровся за свободу власних тверджень та поглядів, за право вільно висловлюватися стосовно того чи іншого питання, що, безперечно, відбилося у його творах. Творчість Тараса Григоровича звернена в тому числі і до нас, сучасних дітей, щоб ми вільно і незалежно висловлювали власні думки та погляди на світ.

Ми, діти України, знаємо і пам'ятаємо про це право, а отже будемо його захищати!

Четверикова Софія, 8 років, учениця 3-А класу Київського ОЗЗСО І-ІІІ ступенів імені Костянтина Светенка Київської сільської ради Чернігівського району Чернігівської області

У мене є право на освіту. Першого вересня я йду до Київського ОЗЗСО І-ІІІ ступенів ім. Констянтина Светенка навчатися. У нашому класі є парламент і ми іноді вчимося вирішувати складні питання державного рівня. Я відвідую гурток хореографії та співів, бо маю маю право брати участь у культурному житті класу та школи.
Коли я захворію, то у школі є медичний кабінет номер 2, де мені безкоштовно надають послугу у лікуванні, а в селі є амбулаторія і лікарня.
А ще мені безкоштовно роблять щеплення від небезпечних хвороб.
Наша родина має власне житло, бо я маю право мати родину та захист. Ще я маю право на інформацію. У нашому класі є повідомлення про COVID-19, а у школі є стенд.Мої батьки працюють на роботу і їм щороку надають відпустку, тож я маю право на відпочинок разом з ними. Ми сім*єю їздимо на річку.

Кожна людина має право на життя бо воно безцінне. Також я маю права на одяг, їжу. Початкова освіта є обов*язковою і для мене, і для іноземців, для моєї сестри Зоріни, яка ходить у нашу школу.

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=644026166980912&id=100041206026318

Шешеня Єгор, 8 років,
КЗСОР Конотопська загальноосвітня санаторна школа-інтернат І-ІІ ст.

Чому треба знати свої права?

«Я маю право», - не так часто ми вживаємо ці слова. Чому? Можливо тому, що не дуже добре знаємо свої права? Нам говорять: «Ти повинен зробити…», «Ти мусиш гарно вчитися», «Ти повинен рости сміливим…» А от про права нам розказують набагато рідше.

Перед канікулами наша вчителька розповідала про документ, який захищає дітей. Це – Конвенція ООН про права дитини. Усі діти на землі мають право на навчання, харчування, лікування, відпочинок, допомогу дорослих. Кожна дитина може вільно висловлювати свої думки, мати власні погляди та вірування.

Вчителька запропонувала згадати мультики та казки, в яких порушуються права дітей. Я зразу згадав про Малюка із мультфільму «Малюк і Карлсон». Фрекен Бок не мала права зачиняти хлопчика в кімнаті і цим позбавляти його свободи пересування. А у казках про Червону Шапочку, Колобка, Івасика-Телесика, Котика та Півника порушується право на життя. У казці «Дюймовочка» також багато разів порушуються права дитини: дівчинку без її згоди забрали з дому, утримували в неволі, примушували до важкої праці та заміжжя, не ставилися до неї як до рівної. У казках «Дванадцять місяців» та «Попелюшка» також грубо порушувалися права дівчаток. Пасербиці не мали права на навчання, відпочинок, власні бажання, їх з ранку до ночі примушували працювати, погано годували, одягали в лахміття, постійно ображали. Гидке Каченя було позбавлене права на житло, любов та турботу дорослих і навіть права на власне ім’я. У казках «Троє поросят», «Коза-Дереза», «Вовк та семеро козенят» порушувалися права на недоторканість майна. У мультику «Ну, постривай!» Вовк постійно порушує права Зайчика.

Я зрозумів, як важливо знати свої права. Поки ми маленькі, про нас турбуються батьки, рідні, вчителі. Про всіх нас також піклується держава і закон.

Там, де дотримуються прав дитини, малюки зростають здоровими та щасливими.

https://www.facebook.com/100025262951981/posts/1058919011626854/?d=n

Лебединець Дар'я, 8 років
4-А класу КЗ "Золочівський ліцей №2"
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=900973863860384&id=100018433353175

Всі люди мають право і я, як дитина, також маю право по-перше на життя, ніхто і ніколи не може забрати це право в нас, бо ми діти повинні знати, що життя прекрасне.

Я маю право на честь, та гідність; право на сім'ю; на свою думку; свободу; на освіту; на гру. Права є в усіх людей.

Робота дитини з особливими освітніми потребами

Валерій Кагляк, 8 років, 2-Б клас, НВК 157 м.Київ

"Я маю право на лікування, на корисну їжу, на розваги, знання, освіту, навчання у школі, на охорону від бандитів, на безпечне середовище, на одяг, на дім, на відпочинок, на друзів, на розмови, на гроші, на поїздки у транспорті та подорожі, на іграшки та ігри, на любов мами і тата, бабусі і дідуся, прабабусі і прадідуся, на професію, право стати успішною та радісною людиною, не знати булінгу, право на тепло, гарячу воду, Інтернет, світло, право на новини, телебачення, мультфільми, право на воду, право обирати товар в магазині та повернути його назад, право на мир."

Олександр Ротт, 8 років

2- Я клас Сумська початкова школа №30 «Унікум»

https://www.facebook.com/100009967474776/posts/1598434973832070/?d=n

Я громадянин своєї країни. І це багато чого означає.

Більшість людей не знають своїх громадянських прав і тому не використовують їх. От, наприклад, чи знаєте ви, що маєте право не відповідати на будь-які запитання про себе чи свою родину? Навіть директору школи . Нажаль, коли людина відмовляється відповідати на запитання про себе її одразу починають у чомусь підозрювати. Наче люди приховують лише те, чого соромляться чи бояться. Проте, ваше право розповідати чи не розповідати щось про себе чи свою родину. Навіть якщо вам нічого приховувати!

Мій тато – юрист, тому любить, щоб усе було по закону та не терпить двозначностей. А мама часто каже: «Знання – наші ліки від суперечок». Мені неабияк пощастило! Завдяки моїм батькам я усвідомлюю, що в сучасному світі ми повинні знати, що можна, а що ні, які права маєте ви і люди навкруги.

Я знаю, що всі діти є рівними у правах. Неважливо, старший ви чи молодший, дівчинка чи хлопчик, сильний чи слабкий. Діти мають право на любов і піклування, на захист та безпеку, на освіту. Неприпустимим є примусове залучення дитини до праці, скривдження та зневага. Жодна дитина не повинна бути жертвою насилля або війни.

Як добре жити, коли маєш стільки прав але не потрібно забувати: де права, там і обов'язки. Користуючись своїми правами, ми не повинні обмежувати права інших людей.

Я можу з гордістю сказати, що я – дитина, я – людина і, водночас, я – громадянин України. Від мене залежить майбутнє моєї країни. Від того, чи

Я маю право на...Найцінніше право, яке має людина – це життя !!! Найголовніше для дитини- це щасливе дитинство!!! Міркуючи над цією темою виникають питання, чи дійсно виконують ці права?!Чи є можливість у батьків дати в повній мірі все те, на що дитина має право? І держава, яка повинна захищати, як виконує ці обов'язки ?

Я – дитина, я – людина, я.– громадянин своєї країни. Ким я стану? Від мене залежить майбутнє моєї Батьківщини? Права, які вони в мене, у нас, у дітей? Кожна дитина має право жити. Хочу щоб кожна дитина жила безтурботним життям, раділа, відпочивала. Мала право, НІ, так повинно бути, щоб її любили, цінували , поважали , приймали до уваги І її думки ,чули та слухали. Діти повинні виховуватися в добрих, люблячих, чуйних родинах, в яких на першому місці дбають про своїх рідних, де не посягають на честь та гідність. Також всі мають право на житло, навчання, лікування. Нажаль в наш час дуже гостро стоїть питання порушення прав дітей.

Для того щоб наші права були захищені недостатньо їх надрукувати. Ці права повинна знати кожна дитина і вміти ними користуватися. Від того чи знаємо ми їх ,буде залежати наше майбутнє, і успіх у нашому житті! В свою чергу органи влади повинні тримати все це на своєму контролі.

Можу зробити висновок , що все ж- таки не буває і прав без обов'язків? Які вони наші обов'язки? В першу чергу треба бути справедливою ,чесною, доброю, вихованою людиною. Треба поважати не тільки свої права ,а і права інших ,так ,як би ти хотів ,щоб поважали твої. Багато дітей знають ,що повинні навчатися ,але ніхто навіть і не замислювався, що це наш офіційний обов'язок. В нас є зараз багато можливостей для того, щоб розвиватися ,цікавитися, дізнаватися щось нове .А на сам перед, не забувати, поки ми ще маленькі діти, грати, гуляти ,розважатися, бо це і є щасливе дитинство!

В кінці хочу сказати ,що і держава ,і батьки ,так ,і діти повинні не тільки заявляти про свої права ,а й виконувати свої обов'язки. Ця тема дуже цікава, але і питані не стало менше...

Дорогі дорослі : «Кращий спосіб зробити дітей гарними - це зробити їх щасливими»

Оскар Уайльд.

Мар'єнко Артем, 9 років.
Харківська область, смт Золочів, 4-А клас КЗ « Золочівський ліцей № 2»

https://www.facebook.com/groups/272876456767572/posts/897984277590117/

Я маю право на любов і турботу, на освіту, на медичну допомогу, на повноцінне харчування… Свої права ми вивчаємо ще з дитячого садка. Але мені здається, що сучасні люди часто забувають, що крім прав у них ще є обов'язки.

Держава буде розвиватись тільки тоді, коли права і обов'язки існуватимуть разом. Обов'язок учнів добре, старанно навчатись.

Але обов'язки стосуються і інших сфер. В такий складний для світу час, як пандемія, обов'язок як для учня, так і для дорослого, піклуватись про своє здоров'я та здоров'я оточуючих. Найцінніше, що у нас є – це життя. Деякі люди не дотримуються протиепідемічних заходів та відмовляються вакцинуватися. Це може призвести до трагічних наслідків.

Я дуже хочу, щоб кожен громадянин нашої держави був здоровим, а для цього, я вважаю, потрібно не тільки користуватися своїми правами і жити в своє задоволення, а і виконувати свої обов'язки та бути відповідальним.

Єсенія Цюкало, 9 років
Сумська початкова школа № 11
Сумської міської ради

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1525621511121110&id=100010198272499

Святохо Єва, 9 років,
гімназія №12 м. Кам’янське

https://www.facebook.com/groups/gymnasium12/posts/3096018140678074/

ЕСЕ НА ТЕМУ “ ПРАВА ЛЮДИНИ”

КОЖНА ЛЮДИНА МАЄ ПРАВА.ТОБТО ПРАВО НА ЗАХИСТ ВІД НАСИЛЬСТВА - НІ БАТЬКИ, НІ ВЧИТЕЛІ , НІ ОДНОКЛАСНИКИ НЕ МАЮТЬ НІЯКОГО ПРАВА ПІДНІМАТИ НА ТЕБЕ РУКУ, РОБИТИ ЗАНАДТО ЖОРСТОКІ ПОКАРАННЯ НАД ТОБОЮ. ПРАВО НА ЖИТТЯ У ТЕПЛІЙ ОСЕЛІ ПІД ЗАХИСТОМ БАТЬКІВ. ТИ НЕ МОЖЕШЬ ДАВАТИ СЕБЕ В ОБРАЗУ. ЯКЩО ТЕБЕ ХТОСЬ ОБРАЗИВ У КЛАСІ, ТО НЕ ТРЕБА МОВЧАТИ ПРО ЦЕ, КРАЩЕ РОЗПОВІСТИ ВЧИТЕЛЮ І ВІН ПОГОВОРИТЬ З ТОЮ ЛЮДИНОЮ , ЯКА ТЕБЕ ОБРАЗИЛА. ТИ МАЄШ ПРАВО НА ТЕ, ЩОБ БУТИ ВИСЛУХАНИМ БАТЬКАМИ, АБО ІНШИМИ ЧЛЕНАМИ РОДИНИ. ТИ МАЄШ ПРАВО НА ЛЮБОВ БАТЬКІВ ТА РОДИЧІВ.ТАКОЖ ТИ МАЄШ ПРАВО НА ХАРЧУВАННЯ,НА ОСВІТУ,НА ПОВАГУ ІНШИХ ДО ТЕБЕ.

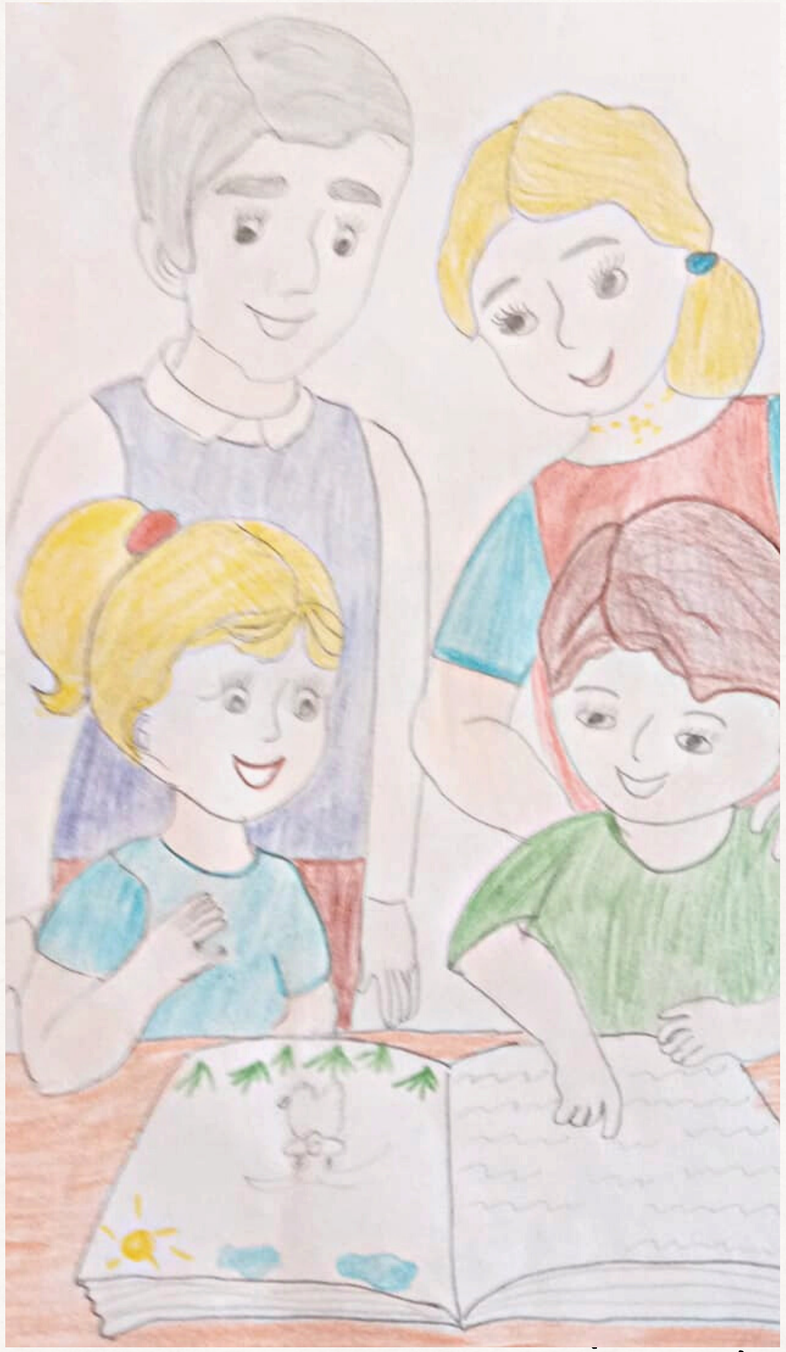

Капітула Лілія, 9 років, 4-А клас,
Іванівський ліцей Чкаловської селищної ради
Чугуївського району Харківської області.
https://www.facebook.com/groups/327466511116202/permalink/1130871694109009/

Я Людина. Я маю право на життя. Людина - це найцінніше, що є в цьому житті. Це Я. Ти, Ми усі. А кожен з нас неповторний! І живемо ми сьогодні. Саме такого хлопчика чи дівчинки на цій землі більше немає і не буде. Тому на державному і всесвітньому рівні прийнято закони, які оберігають людину, її життя, індивідуальність.

Діти – дзеркало будь-якої держави, її майбутнє. Кожна держава повинна дбати про дітей і піклуватися про них.

Я живу в Україні. В Основному Законі нашої країни записано, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються найвищою соціальною цінністю.

Приєднавшись до Конвенції про права дитини, Україна зобов'язалася створити умови, засоби і заходи, за допомогою яких забезпечуватимуться права і свободи кожної дитини.Тому було прийнято Закон „Про охорону дитинства". І ми повинні знати, що такі закони існують і вони невід'ємні від інших прав, гарантованих нам державою.

Кожна дитина відразу після народження має право на отримання громадянства. Підтвердженням цього є свідоцтво про народження.

Усі діти мають право на освіту:
Бо всім відомо, що без школи,
Без знань, що мусиш там набуть,
Не станеш у житті ніколи
Тим, ким з дитинства мрієш буть.

Я, дитина, маю право на відпочинок і повноцінне харчування, медичну допомогу, щоб бути здоровою і щасливою. Це реально може забезпечити держава. Жодна дитина не може бути позбавлена доступу до ефективної охорони здоров'я.

Кожна дитина обдарована. Завдання держави полягає у тому, щоб вчасно помітити талановитих дітей і сприяти розвитку їхніх талантів та обдарувань.

Сьогодні для нас укрїнських дітей, дуже важливим є право на мирне і спокійне життя!

Я маю право жити на землі,
Творити, дихати, учитись,
Примножувать багатства всі її,
Своєю Україною гордитись.

Мисарович Матвій, 9 років

Житомирська міська гуманітарна гімназія №23 ім. М. Очерета

https://www.facebook.com/pozutuva/posts/4438255252924894

Я маю право на щасливе дитинство, якісну освіту, безпеку та любов, веселе проведення вільного часу, улюблені заняття музикою та плаванням. В мене є право вибору друзів, одягу та гри. Право на навчання та відпочинок

Борох Ярослав, 9 років,
3-Б клас КЗ «Золочівський ліцей № 2» Золочівської селищної ради Харківської області
https://www.facebook.com/groups/272876456767572/posts/898030227585522/

Я маю право на життя, сім'ю, повагу, навчання, відпочинок тощо. Та окрім прав кожна людина, і я не виняток, має ще й обов'язки.

Як говорять мої батьки, світ влаштований так, що права та обов'язки можуть існувати тільки разом.

Комусь, мабуть, хотілося б мати тільки одні права та не мати жодних обов'язків. Зізнаюсь, я теж часом про це мрію. Бажання це цілком нормальне, адже кожен хоче жити якнайкраще.

Добре знаючи свої права, я намагаюсь ними користуватися. Наприклад, коли мама приходить з роботи та питає, чи зробив я уроки, я у виправдання, наголошую на своєму праві на відпочинок. А вона, в свою чергу, нагадує про мій обов'язок – навчатися.

На сьогодні моє право на навчання і є моїм головним обов'язком!

На відміну від дорослих, які мають величезну кількість обов'язків, включаючи необхідність заробляти, дбати про своїх дітей та батьків, захищати Батьківщину.

Добре, що мій обов'язок, як дитини, співпадає з моїм правом.

Намагаючись добре вчитися, здобувати нові вміння та навички я реалізовую своє право на навчання та освіту та не забуваю про свої обов'язки.

Андрій Юхно, 9 років,

5 клас, гімназія №12 м. Кам’янське

https://www.facebook.com/groups/gymnasium12/posts/3096144643998757/

ЕСЕ на тему "Я маю право..."

Я, як дитина, маю право на повноцінну та доступну освіту. Ми всі різні, але кожна дитина повинна отримати освіту. Я не вважаю, що той хто в школі був відмінником, буде кращою людиною ніж той, кому тяжко давалося навчання. Освіта грає велику роль в житті кожної дитини. За допомогою знань ми відкриваємо в собі багато різноманітних талантів, здібностей, пізнаємо самого себе.

Освіта повинна бути доступною всім дітям незалежно від національності, релігії, здібностей. Навіть діти з особливостями повинні отримувати повноцінні знання, завдяки яким вони зможуть спілкуватися з іншими дітьми та не відчувати себе "чужими". В зв'язку з пандемією в усьому світі, ми більше здобуваємо знання в онлайн режимі. Це дає нам шанс самостійно вивчати предмети, але у деяких дітей немає такої можливості, тому я віддаю перевагу "живому" навчанню, розмовам, новим відкриттям з вчителями та друзями. Належна освіта дає дітям шанс на розвиток розумових і фізичних здібностей, в мабутньому вибір професії та нові цікаві знайомства з людьми та оточуючим середовищем.

Ми, діти – майбутнє України, тому маємо право на гідну освіту в свої країні.

Смерчинський Давид, 9 років
Немичинецька загальноосвітня школа І-ІІ ступенів
https://www.facebook.com/100013746285226/posts/1304839619984235/?d=n

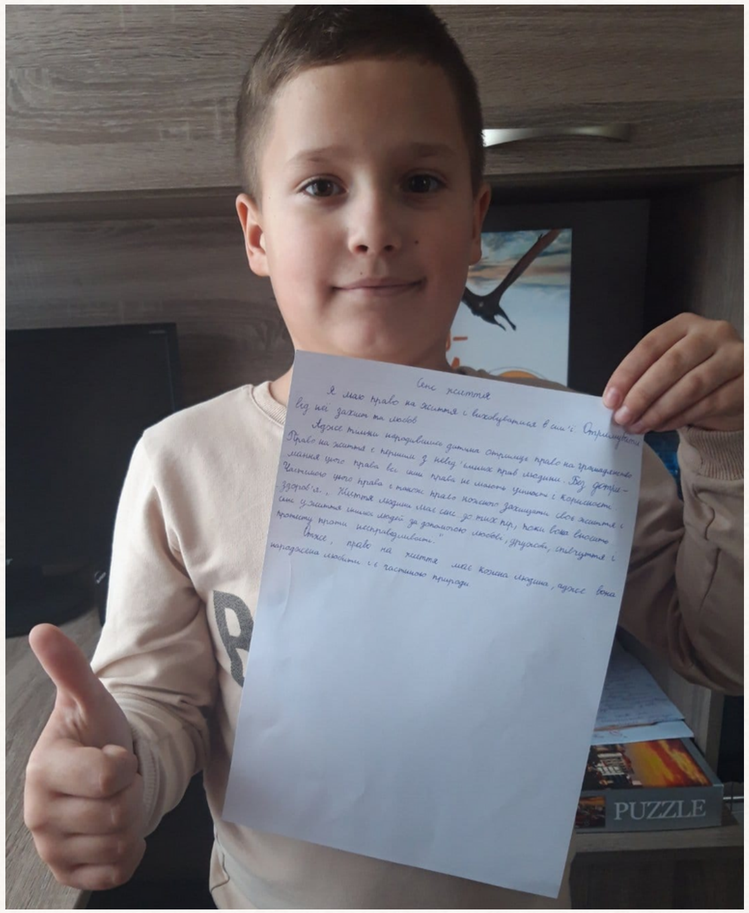

Сенс життя

Я маю право на життя і виховуваится в сім*ї. Отримувати від неї захист та любов. Адже тільки народившись дитина отримує право на громадянство. Право на життя є першим з невід*ємних прав людини.Без дотримання цього права всі інші права не мають цінності і корисності. Частиною цього права є також право кожного захищати своє життя і здоров*я. Життя людини має сенс до тих пір, поки воно вносить сенс у життя інших людей за допомогою любові, дружби, співчуття і протесту проти несправедливості.

Отже, право на життя має кожна людина, адже вона народжена любити і є частиною природи.

Майоренко Артем, 9 років,
гімназія №12 м.Камянське

https://www.facebook.com/groups/gymnasium12/posts/3099154217031133/

Я маю право на особисте життя, відпочинок, дозвілля.Всі мої права забезпечує держава.На теперішній час це є право на безкоштовну та обов'язкову середню освіту.Я намагаюся добре вчитися,тому докладаю серйозних зусиль на отримання цінних знань.Це важливо для мене.Здобуті зараз знання мені допоможуть у майбутньому.

Кожен повинен як користуватися своїми правами,так і виконувати свої обов'язки.

Я маю право на піклування і турботу. Як і кожна дитина у цьому світі. Про це говорить Конвенція ООН про права дітей. Цей документ був затверджений Україною разом з іншими країнами. Тобто державні керівники світу погодилися, що однією з найбільших цінностей є дитина, її життя та здоров'я.

Для кожного поняття «піклування і турбота» мають своє значення. Для когось, це гарні речі і подарунки, для інших – смачна їжа, ще – цікаве дозвілля таяскравісвята. Для мене піклування проявляється у запитаннях рідних людей, як я себе почуваю, чи все у мене гаразд, у читанні бабусею казок мені, у тихій бесіді з мамою перед сном, у прогулянках парком з татом за руку, у поїздках на озеро з дідусем, у тому, як близькі люди допомагають мені поступово долати страхи і труднощі, вселяючи упевненість у собі. Турбота – це відчуття, що ти потрібен своїй родині, ти цінний, ти у безпеці. І це щастя.

Але, на жаль, не всі діти можуть відчувати це. Є діти-сироти, діти-безхатченки, діти, які втекли з території, де йде війна... І, дивлячись на їх долі, я ще більше ціную те, що роблять для мене батьки і рідня. Держава турбується про таких дітей, але кожен з нас теж має бути не байдужим і допомагати їм. Бо для нас це всього лише привітне слово, усмішка чи цукерка, а для них – надзвичайно цінна і необхідна підтримка. Я б дуже хотіла, щоб усі діти на землі отримали вдосталь піклування і турботи та були щасливі!

Макшеєва Мирослава, 9 років
4 клас Сумської початкової школи № 11

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1525612301122031&id=100010198272499

Я маю право на освіту й безпосередньо користуюся ним: здобуваю знання і залюбки ходжу до ліцею, який дуже люблю. Всіма силами намагаюся гарно вчитися, виконувати всі завдання, запропоновані вчителем. В навчальному закладі я дізнався, що маю силу-силенну прав, в тому числі право на щасливе майбутнє! Звичайно, що це спонукає мене до мрій, викликає певні думки та фантазії.

В майбутньому я дуже хочу і бачу себе Президентом нашої держави! У моїй Україні я обов'язково продовжу традицію організовувати все так, щоб в основі цього лежало верховенство прав і свобод людини. В Україні, часів мого управління, усі будуть щасливі і здорові, бо всі люди мають право на професійну і зразкову медичну допомогу, що обов'язково буде безкоштовною. Усі усміхатимуться та радітимуть життю, адже я забезпечу право на мир і спокій кожного. Впевнений, що обов'язково буду продовжувати забезпечення права людей на належний відпочинок. що наразі є гарантованим Конституцією України.

Я дуже радий, що наразі я можу вільно користуватися своїми правами та свободами. Але я пам'ятаю і про свої обов'язки: не порушувати прав інших людей. І в майбутньому зроблю все, щоб людські права продовжували бути забезпеченими на належному рівні.

Скрипка Арсеній, 9 років,
3-Б клас КЗ «Золочівський ліцей № 2» Золочівської селищної ради Харківської області

https://www.facebook.com/groups/272876456767572/posts/8980351709183 61/

Хоч я і дитина, але маю зовсім не дитяче право на відкриття рахунку у банку.
Всі батьки мріють, щоб їх дитина була щасливою і ніколи не терпіла злиднів. Безперечно, батьки турбуються про свою дитину, хочуть, щоб у неї була хороша освіта, перспективна професія, квартира, машина... Але на все це потрібні великі кошти. Поки ми маленькі і про нас дбають батьки, то все добре, але коли ми підростемо, то постане питання: де взяти грошей? Щоб гідно розпочати доросле життя, потрібно потурбуватися про це заздалегідь.

Як це зробити? Все просто – потрібно відкрити рахунок на ім'я дитини в банку. Тобто, потрібно ще з самого дитинства поступово накопичувати кошти на рахунку у банку.
Користуватися банківськими послугами можуть не лише дорослі, а й діти. Будь-який громадянин України може відкрити на ім'я дитини рахунок у банку. Вносити кошти на рахунок має можливість будь-хто, навіть не батьки. Це дає змогу нашим бабусям та дідусям потурбуватися про своїх онуків, яких вони так люблять. А ще вклад до повноліття може бути гарним подарунком до дня народження!На внесені кошти банк щомісяця нараховує відсотки та зараховує їх на поповнення рахунку. Після настання повноліття (18-ти років) ми, діти, особисто зможемо отримати кошти, що накопичилися.

Також є інший шлях до нашої дитячої фінансової самостійності. У кожної дитини є кишенькові кошти на дрібні побутові потреби (харчування, проїзд). Ця сума коливається в межах 20-50 гривень. Бувають випадки, коли нам потрібно більше коштів, але з собою їх просто немає, бо батьки хвилюються, що ти можеш їх загубити, або хтось поцупить. Тут у пригоді нам може стати банківська карта. Випуск банком дитячої картки має право ініціювати один із батьків дитини, який має картковий рахунок в обраному для отримання такої послуги банку. Картка на ім'я дитини переважно відкривається як додаткова до карткового рахунку одного із батьків. Картка із легкістю замінить готівкові кишенькові гроші, які зазвичай нам дають батьки. Вона спонукатиме у дітей бажання розвиватися і пізнавати світ фінансів.

В сучасному світі дитяче вміння розпоряджатись власними коштами, відкриває нам нові можливості у фінансовій грамотності й просто полегшує життя.

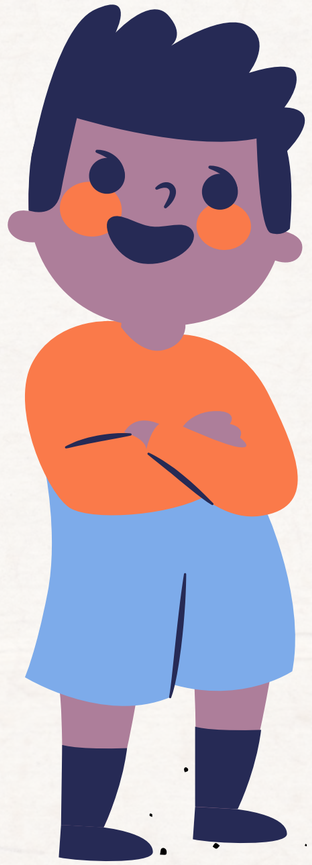

Білодід Єгенія, 9 років
4 клас Сумської початкової школи № 11

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1525619884454606&id=100010198272499

Багач Владислав, 9 років 4-Б клас
КЗ "Золочівський ліцей N°2"
Золочівської селищної ради Харківської області
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1051011189063052&id=100024625434320

У мене є право розвивати свої таланти та фізичні здібності. Я із задоволенням та наполегливістю використовую його та реалізую на гуртку з велосипедного туризму.

Разом з тренером та друзями вчусь майстерності на тріалі. Силу та витривалість треную на кросі. У спорті дуже важливо мати гарну фізичну підготовку, тому звичними стали підтягування на перекладині, віджимання, робота над пресом.

Заняття на гуртку проходять цілий рік. Мені дуже подобаються походи до річки влітку разом з тренером. Там я і навчився краще плавати. А спортивні ігри на воді розвивають спритність та витривалість.

Моє життя не було б таким цікавим, якби я не міг відвідувати гуртка з велосипедного туризму. Там я не тільки розвиваю свої таланти та силу, а й вчуся дружити та працювати в команді.

Як класно, що ми живемо в країні, де Парламент гарантує дітям право розвивати свої здібності. Друзі, активно займайтесь спортом, відвідуйте гуртки та студії розвитку талантів! Ви маєте на це право!

Віка Погорєлова, 9 років

м. Київ. Романо-германська гімназія 123

https://www.facebook.com/100009255974393/posts/3078564939128675/?d=n

Я маю право на повагу та любов! Як і кожна дитина. Я думаю, що з любої ситуації можна знайти вихід і не ображати дітей, навіть криком. Саме цій темі присвячена моя пластилінова анімація, яку я зробила і хочу щоб всі її побачили.

А ще маю право на щасливе дитинство, право на освіту і в умовах карантину я дуже сумую за гімназією, музичною і художньою школою, за друзями і вчителями❤ мені не подобається дистанційне навчання.

Кожна дитина унікальна, кожна дитина має свої таланти, які вона має право розкривати, а для цього мають працювати цікаві гуртки, з добрими вчителями і веселими вчителями. В мене саме такі!

Мама часто говорить, що я маю не лише права, але й обов’язки. і це правда.

Я маю право на життя, на ім'я, на громадянство, право знати своїх батьків. Діти повинні жити зі своїми батьками, вони не можуть бути розлучені з батьками всупереч їхньому бажанню, і тільки за деякими вийнятками. Діти мають право на любляче, турботливе ставлення від сім'ї. Я маю право на захист від економічної експлутації, що спричіняє небезпеку здоров'ю. Якщо мої батьки живуть у різних державах. Я маю право регулярно підтримувати з ними стосунки, вірити в Бога, сповідувати релігію не нав'язану мені. Я маю право вільно виявляти себе, якщо це не торкається честі, здоров'я інших людей. Жодна дитина не може бути позбавлена ефективної охорони здоров'я. Держава повинна поважати моє право на збереження індивідуальності, ім'я та сімейні зв'язки. Мої батьки несуть основну відповідальність за моє виховання та мій розвиток.

Ель-Ананзех Хуссні 10 років, КЗ
"Золочівський ліцей № 2"
Харківської області

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=5745980505025 37&id=100038570416591

Борищак Ірина, 10 років. Загвіздянський ліцей

https://www.facebook.com/kovenamka/posts/4516840221771430

Я маю право НА ЛЮБОВ ТА ПІКЛУВАННЯ (Стаття 3 Конвенції) від батьків, родичів, громади та держави. А це – найголовніше в житті дитини. Коли мене просто люблять мамуся і татусь, навіть коли я пустую 😁

Крохмаль Анастасія, 10 років

5-Б клас КЗ «Золочівський ліцей № 2

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=937368916872627&id=100017985813979

Любов до дитини-це, перш за все, повага до її прав і потреб!

Е.А. Піньковська

Я маю право!! З першої хвилини після народження кожна дитина набуває права. Першочергово-на життя та ім'я. Це право реалізовується завдяки нашим батькам. Протягом життя цей перелік доповнюється і з'являються ще й обов'язки, які ми повинні неухильно виконувати.

Та мене хвилює інше! Усі діти і дорослі мають мрію. У кожного вона своя: стати космонавтом чи президентом, побороти тяжку хворобу, стати відомим та багатим, врятувати Всесвіт. Але ніхто навіть не замислюється над тим, чи існує право на мрію?Адже вміння мріяти відіграє в житті людини чималу роль: воно підтримує в тяжку хвилину, стимулює до нових звершень , допомагає зробити неможливе- можливим, робить людину щасливою.

А так як кожна людина має право на власну гідність та волю, тож має право і на мрію, бо фактично кожна мрія реалізовується через наші права .

Поважайте права інших, не менше, ніж власні. Мрійте та дійте! Адже мрії мають властивості збуватися! .

А я мрію жити у правовій державі і щоденно бути під захистом Закону і маю на це право!!

Я маю право.

Усі люди мають право на життя,недаремно ж з дитинства нас вчать батьки, що це найпрекрасніший, найважливіший дар.

У житті я маю право на любов, без неї, як без серця, без родини, без країни.

Щоб стати гордістю родини та країни я маю право на освіту. Це право дає мені держава.Слід погодитися зі словами мудреця "У навчанні мудрець мудріє, а дурний - тупіє".

Я маю право на якісну освіту, хочу навчатися і розвиватися. Але я усвідомлюю, що настала нова ера,я маю пристосуватися до нових умов,але знаю,що все буде добре, адже мої права захищають мої батьки, моя школа, моя країна.

Кравченко Максим, 10 років.
Сумська спеціалізована школа I-III ступенів №7
ім. Максима Савченка
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=5911576122046 94&id=100039313813169

Я маю право на життя.

Я, Ільченко Карина, народилася 3 жовтня 2011року і мої батьки дали мені Ім’я. Матуся піклувалася про мене, іноді їй не вистачало часу навіть на сон. Бо кожна дитина має право на ім’я та батьківське піклування. Коли я була зовсім маленькою мною також опікувався сімейний лікар, тим самим реалізував моє право на охорону здоров’я.

Коли мені виповнилось 5 рочків, я дуже хотіла навчатися, жадала знань і мама відвела мене до школи. ХЗОШ № 22 м. Харкова стала моєю другою домівкою. Я почала шлях у доросле життя саме тут. Викладачі щиро підтримували мене. Саме тут я отримала своє право на освіту. Моя Країна дбає, щоб початкова освіта була безкоштовною для дітлахів.

Я почала відвідувати секції за різними напрямами для фізичного, розумового, морального, духовно-соціального свого розвитку. Це все передбачено Декларацією ООН про права дитини.

Інколи я бешкетую, але покарання за дитячі «шалості» не повинні суперечити принципам свободи, честі і гідності.

Зважаючи на глобальні проблеми в нашому суспільстві, хотілося б ще раз звернути увагу на те, що незважаючи на статус, статки, займані посаду та місце в суспільстві, ми всі Рівні перед один одним і перед законом, і несемо однакову відповідальність за скоєні вчинки. Тим самим реалізується наше право на рівність і справедливий суд.

Я маю право на свободу думки. Держава гарантує збереження наших прав та свобод, але не треба забувати і про обов'язки. Я зобов'язуюсь зростати, навчатися, розвиватися та вдосконалюватися для забезпечення кращого напрямку розвитку моєї Батьківщини.

Я пишаюся, що народилася саме в цій державі, де кожна дитина є найбільшою цінністю. Нажаль існують держави, де права та свободи дитини зовсім не реалізовані.

Моя держава та мої батьки дбають про мене. А я в свою чергу зобов'язуюсь дбати про них.

Ільченко Карина, 10 років,
5А клас Харківська ЗОШ 22.
https://www.facebook.com/karina.ilchenko.1/posts/4191787197598l3

Панасюк Анна, 10 років

ЗЗСО "Судченський ліцей"

https://www.facebook.com/groups/495797604255167/posts/1254208401747413/

Я маю право на життя…

Я живу в багатодітній сім'ї, радію, що маю двох братиків, тішуся від думки, що живі усі мої бабусі та дідусі, горджуся своїми батьками, адже вони дають можливість знаходити відповіді на всі мої запитання. Моє дитинство було радісним, підлітковий вік також приніс багато приємних сюрпризів, плекаю надію на щасливе майбутнє доросле життя…. Отож право на життя, на сім'ю, а це - найголовніше і найцінніше для кожного, нам дають батьки.

Наша сім'я - дружна, ми щасливі, адже кожен відчуває себе особистістю. Вечорами любимо дивитися улюблені телепередачі, любимо слухати цікаві історії батька, приповідки бабусі Галини Кожен має свої обов'язки (я б назвала ці обов'язки правами на улюблену домашню працю). Мабуть, найприємнішим для мене є право на відпочинок, дозвілля, право брати участь в іграх та культурному житті. Я люблю, коли ми влітку їздимо в гості до татової сестри Надії в Рівне. Ми відвідували різні розважальні центри: стрибали на батутах,блукали в лабіринтах, змагалися на доріжках із перешкодами…Також ми були в зоопарку, де я побачила багато гарних екзотичних тварин, а ще ходили в кінотеатр. Нам було весело та цікаво! Мені, дитині з села, завжди приємно відкривати щось нове, величне, не бачене раніше, у місті.

Навчаюсь я в п'ятому класі. Усі однокласники - мої друзі, а це п'ять дівчат і семеро хлопців. Я думаю, що ми найкращі в школі, бо всі – веселі, дружні та винахідливі. Наша школа сучасна, простора. Нас навчають хороші вчителі. Моє право на освіту, на вільне висловлювання своєї думки, я думаю, повністю реалізовується. Чому? Тому що я можу поспілкуватися з будь-ким на теми, які мені цікаві, і я знаю, що мене вислухають і зрозуміють. Тому що я можу знайти будь-яку потрібну на даний час інформацію. Тому що я живу в епоху, де дитина займає важливе місце не тільки в сім'ї, а й у державі.

Як бачите, мої права щодо мого повноцінного існування повністю втілюються в щоденне моє життя. Хотілося б, щоб держава більше піклувалася про моїх батьків, адже вони піклуються про мене. Якщо я маю право, то й маю захист.

Ровний Олександр, 10 років
Полтавський ліцей 13 «Успіх».
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1074418646656767&id=100022659244815

Доброго дня!

Я маю право на якісне навчання, на гарну їжу, на добрих, розумних, щедрих батьків. Я маю право працювати, мріяти, відпочивати. Я маю право на допомогу (фізичну, розумову та медичну). Я маю право грати, дихати, мати друзів, товаришувати з вчителями і висловлювати свою думку і поважати старших.

Робота дитини з особливими освітніми потребами

Крицька Яна, 10 років, 4-А клас, СШ №88 міста Києва.

Я маю право жити з батьками в родині, щоб вони мене годували, виховували та слідкували за моїм здоров`ям.

Я маю право вчитися в школі разом з іншими дітьми, навіть якщо я маю особливі освітні потреби. Тому держава створила для мене інклюзивне навчання,щоб моє право було виконано.

Я маю право відвідувати гуртки, які допомагають мені розвиватися.

Я маю право на безкоштовне навчання, лікування, оздоровлення в дитячих таборах. Як дитина з інвалідністю, я маю право на санаторно-курортне лікування, , реабілітацію, ортопедичне взуття, безкоштовні ліки, безкоштовне навчання в музичної школі.

Якщо мої права порушують, я маю право разом з одним з батьків звернутися на гарячу лінію або до безоплатної правової допомоги.

Знати свої права важливо. Це допомогає почувати себе впевнено.

Горішня Дар'я, учениця 5-б класу
КЗ «Золочівський ліцей 2»
Золочівської селищної ради Харківської області
https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=964782797451610&id=100017596961684

Я маю право на освіту. На мою думку, лише освічена людина може досягти своєї мети у житті. Щоб діти мали можливість отримувати належну освіту піклується наша держава. У документі "Конвенція про права дитини" записані усі права дітей,дотримання яких гарантує країна. Якщо хтось порушив написані права, має відповідати за свої дії. А ще я маю право на сім'ю,повагу до власної гідності,свободу та безпеку. Це дуже важливо, бо, незважаючи на вік, діти мають такі ж права, як і дорослі. Я думаю, що знати свої права має кожен, щоб жити щасливим і спокійним життям. Наша країна ще досить молода, а ми-діти-її майбутнє! І лише від нас залежить яким воно буде:щасливим чи затьмареним...Я вважаю, що лише за умови чіткого виконання законів та дотримання прав людини стає можливим становлення держави, де хочеться жити і працювати, держави, де є найвища цінність-життя людини!

Березовський Іван, 10 років
Кам'янець-Подільський ліцей І-ІІІ ст. «Славутинка»
https://www.facebook.com/100001276765624/posts/4699997843386061/?d=n

Я маю право на безліч речей. Часто, я навіть не замислююся над тим, як вони втілюються в моєму житті. І найголовніше – завдяки кому вони втілюються.

Я маю право на життя... З самого народження безпеку мені дають мої батьки. Тільки з ними я почувався в безпеці і мені нічого було боятися. Зараз я розумію, що безпека мого життя залежить також від держави, воїни якої змушені захищати сьогодні мільйони українських дітей.

Я маю право на лікування, на освіту та всебічний розвиток. Я можу з впевненістю сказати, що живу в країні, де я можу реалізовувати ці свої права. Я можу ходити до школи і здобувати знання. Я можу відвідувати секцію футболу і розвиватися фізично. Якщо щось трапиться, мене завжди огляне лікар. І звичайно ж це все я можу завдяки батькам. Саме вони втілюють в життя моє право жити і виховуватися в сім'ї.

Я маю право на вільне висловлювання своєї думки. І нехай мої думки і судження ще дитячі і часом важко підібрати слова, щоб мене вірно зрозуміли. Але, як на мене, замовчувати свої думки вкрай невірно і, навіть, шкідливо.

В мене є певні питання, ня які я ще зараз не можу знайти відповідей. Наприклад, чому я маю право на фізичний розвиток., але не маю в дворі майданчика, де можу пограти з друзями в футбол? Або чому більшість відео, пов'язаних з моїми хобі, я знаходжу в інтернеті лише російською мовою? Сподіваюся згодом, я знайду відповіді і зрозумію.

Тим не менш, мені дуже приємно, що я можу сказати: «Я маю право», - і це будуть не просто слова.

Борсук Вероніка, 10 років,
4 - А клас, Чорнухинського ліцею імені Г. С. Сковороди
https://www.facebook.com/100033220953040/posts/596685261448834/?d=n

Я маю право на життя, на ім'я, на громадянство, на захист життя, честі та гідності!
Кожна людина, починаючи з самого дитинства, має свої права. Про це нам розповідають в дитячому садочку, в школі та інших навчальних закладах. Це дуже важливо, оскільки всі люди повинні знати, на що вони мають право і як можуть себе захистити в тій чи іншій ситуації. А дитина не завжди знає про свої права, тому дорослі повинні їх знати та розповідати дітям, куди вони можуть звертатися у випадку ризику чи порушення своїх прав.
Права не можна відібрати – ніхто не має права позбавити прав іншої людини або порушити ці права. Вони є у всіх людей. Права не потрібно купувати чи заробляти, бо людина отримує їх від народження.
А які права можуть бути у звичайної дитини? Я вважаю, що сюди слід віднести ще такі не менш важливі права, які передбачають: свободу думки, а також слова, охорону здоров'я, виховання в сім'ї. Однак, важливо розуміти і те, що для того, щоб дитина виросла гармонійною особистістю, їй необхідно відчувати любов і розуміння. Якщо це можливо, то вона повинна зростати, відчуваючи любов та ласку своїх батьків, які відповідають за неї, поки вона не досягне повноліття.
Також дитина має повне право і на отримання освіти. Вона повинна відвідувати школу, а держава повинна забезпечити це право. У свою чергу освіта має сприяти тому, щоб діти отримували загальний розвиток, який включає в себе: повагу до прав людини, повагу до батьків, мир, дружбу і порозуміння. Якщо дитина з самого дитинства знайома зі своїми правами, то в майбутньому вона зможе реалізувати всі свої намічені плани і цілі, незалежно від того, чи відчувала вона труднощі в дитинстві, чи ні. Особисто я, відчуваю любов та підтримку своєї сім'ї, батьки створюють всі умови для мого гармонійного розвитку, щоб я була щасливою. До того ж саме діти повинні в першу чергу отримувати допомогу і відчувати захист з боку держави.
Усе в житті починається зі сприйняття світу очима дитини. Саме тому дуже важливо знати свої права, щоб запобігти їх порушенню, а в разі порушення — захистити себе!

Мосур Софія, 10 років
Немичинецька ЗОШ І-ІІ ступенів
https://www.facebook.com/111502047446576/posts/340251937904918/?d=n

Я маю право.... Кожна людина, починаючи з самого дитинства чує ці слова. Про це нам розповідають в дитячому садку, в школі та інших навчальних закладах. Це дуже важливо, оскільки всі люди повинні знати, на що вони мають право і як вони можуть себе захистити в тій чи іншій ситуації.

Я вважаю, що кожна дитина має ознайомитися хоча б з найголовнішими і важливими правами, одне з яких є право на життя, а також на виховання в сім'ї.

Отже, всі діти мають право на те, щоб знати, хто їх батьки. А от якщо говорити про право на життя, то ці знання стоять на чолі всіх інших. Вже коли дитина народжується, то вона відразу ж набуває право на громадянство.

Які ще можуть бути права у дитини? Сюди слід віднести ще таке не менш важливе право, яке передбачає свободу думки, а також слова і релігійних поглядів.

Не дозволяється втручатися у право дитини на особисте життя або сімейну.

Дитина має повне право і на отримання освіти.

До того ж саме діти повинні в першу чергу отримувати допомогу і відчувати захист з боку держави. Саме незаперечні права дитини повинні захищати її від недбалого і жорстокого ставлення, а також експлуатації.

Литвиненко Анастасія, 10років
5 клас
Чорнухинського ліцею ім.Г.С.
Сковороди,
https://www.facebook.com/100031932306286/posts/577422676665471/?d=n

Я маю право на життя,на ім'я,на любов своїх батьків,на відпочинок і дозвілля,на отримання освіти та медичну допомогу...

Дитина- це людина,яка зростає.

Діти-це маленькі люди на шляху в доросле життя. Я,як дитина, теж маю свої права.

Організацією Об'єднаних Націй був прийнятий дуже важливий документ- Конвенція ООН про права дитини. Головна мета Конвенції-зробити все для того, щоб дітям на всій Землі жилося краще, щоб вони були захищені і щасливі.

Дитинство-це початок шляху дитини,це пора мрій і безтурботності.Дитинство,наповнене іграми,чарівними фантазіями,пустощами, можна назвати щасливим.Щасливе дитинство, в першу чергу, залежить від сім'ї.

Мені пощастило, моя сім'я робить все для того, щоб моє дитинство було саме таким.

Я дуже люблю своїх батьків і в майбутньому, для своїх дітей, постараюся зробити все, щоб і в них було таке щасливе дитинство.

Кожна дитина повинна вчитися, щоб, коли стане дорослою, змогла покращити життя на Землі.

Діти повинні любити природу та цінувати її дари, адже зараз, як ніколи,саме природа,потребує нашого захисту.

Дитина може не використовувати свої права щодня, але повинна знати, що вони існують. Всі діти рівні у своїх правах. Їх не можна відібрати.

Права є і всіх людей. Їх не потрібно купувати, заробляти. Права ніхто не дає. Людина отримує права від народження.

Якщо кожен, з дитинства, знайомий зі своїми правами,то йому вдасться ,в майбутньому, реалізувати всі намічені плани і цілі.

Я мрію про світ,у якому кожна дитина знатиме свої права та не забуватиме про обов'язки, і впевнена, що якщо чогось побажати,то бажання обов'язково здійсниться.

Я хочу, щоб на Землі не було війн, горя та сліз, адже все це, на мою думку,є порушенням прав дитини

**Сайко Богдан, учень 4 класу Липоводолинської СШ І-ІІІст.
Роменського району Сумської області,10 років**

Я вважаю, що кожна дитина має право на розвиток талантів. Тому що будь-яка дитина обдарована, має хист до науки, чи до мистецтва, чи до спорту. Але потрібно це вчасно помітити і розвивати. Державна повинна підтримувати талановитих дітей та сприяти розвитку їхніх талантів. Наприклад, відкриття безкоштовних гуртків, секцій, занять при школах, БДЮ, школах мистецтв, спротивних школах дає змогу виявляти дитячі здібності та розвивати їх. В подальшому діти зможуть брати участь у різних конкурсах, концертах, фестивалях, змаганнях, олімпіадах та розвивати свою обдарованість. Батьки, в свою чергу, всіляко будуть допомагати, підтримувати та заохочувати своїх дітей у цьому.

Отже, кожна дитина не залишиться без уваги і матиме змогу проявити свої таланти. А держава повинна забезпечити всі можливості для їх розвитку .

Кодарук Сергій,10років
6 клас Ужгородської загальноосвітньої школи №12
https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=1806341829565109&id=100005679287398&sfnsn=mo

. беру участь у конкурсі есе на тему: "Мій парламент за права дитини"❤❤

Я маю право жити на Землі, творити, дихати, учитись, примножувать багатства всі її, своєю Україною гордитись. Я маю право Україну восхвалять, боротися за неї і за честь стоять, безкрайнії поля її любити і щовесни журавликів із вирію зустріти. Я маю право на веселку і весну, На щедру осінь і на тепле літо, на зиму, так безмежно чарівну, і на поля зі стиглим житом. На золотаве сонце в небесах, що щедро Україну зігріває, на соловейка спів в гаях і на любов батьків, безмежну і безкраю. Не меркнуть зорі, йдуть у небуття, бо мають право вік світити. Я ж маю право на життя, я гідно мушу жити.

Я маю право незалежно від того, якого кольору моя шкіра, хлопчик я чи дівчинка, скільки мені років, якої я нації, якою мовою розмовляю, в якого Бога вірю, багатий я чи бідний, здоровий чи хворий, які у мене батьки та ні від чого іншого. Ніхто не має права позбавити мене всіх прав чи покарати мене за те, що думаю, роблю я чи мої батьки.

Я маю невід'ємне право на життя. Я маю право мати ім'я, знати своїх батьків та свою країну. Я можу вільно говорити, що думаю, навіть в присутності дорослих. Я маю право безкоштовно вчитися в школі, право на шанобливе ставлення вчителів. Я маю право гратися, відпочивати, співати, танцювати, малювати, якщо це не заважає іншим. Ніхто не може примусити мене воювати.

Новік Ольга

6-А клас ЗОШ №11 ім. М.П.Бажана м.Умань, Черкаської області

https://www.facebook.com/pecherskaok/posts/4400819230035003

Я маю право на освіту

Я, Новік Ольга, маю право на якісну освіту, згідно Конституції України. Звучить дуже пафосно, але це правда. Я навчаюсь за програмою «Новітній інтелект України». Знаєте, що є основою в цій програмі? Ми вчимося думати, відстоювати свою думку, чути інших, а не просто «зазубрювати» матеріал з підручника. Нас вчать ставити мету і шукати шляхи її досягнення. Мені часто родичі дорікають, що за простою програмою навчання мені було б набагато легше навчатися. Це так. Але я відстоюю своє право на якісну українську освіту.

Маю багато друзів і знайомих , які навчаються в інших країнах. На канікулах ми зустрічаємось і я вкотре упевняюсь, що наша система освіти краща, особливо в точних науках. У нас теж є недоліки: великий об'єм домашнього завдання, матеріал не завжди викладений послідовно і доступно, мало уваги приділяють іноземним мовам. Але загалом наші знання міцніші ніж у моїх друзів з інших країн.

Я, дівчинка одинадцяти років, пишаюся тим, що мені доступне якісне і безкоштовне навчання. Відвідую шкільну та Центральну дитячу бібліотеки, гуртки при нашій школі: фізики та хореографічний.

Коли мій тато був а АТО, він дзвонив мені і просив: «Я тут вас захищаю, а ти там гарно вчись!». Він поклав своє здоров'я заради мого мирного життя і навчання. Я пишаюсь ним!

Я маю право на освіту, хоч вона дістається нашій Україні зараз не легко. Я не підведу тата та свій народ! Моя старанність дасть мені змогу, у майбутньому, вивчитись і зробити мою країну сильною та успішною.

Я маю право на якісну українську освіту і реалізую своє право сповна!

Слава Україні!

Я маю право на життя, освіту і на відпочинок. Але це ще не ввесь перелік прав дитини, що записаний у спеціальному міжнародному документі – Конвенції про права дитини. Все, що зазначено в ній, стосується кожної дитини без будь-якого винятку. Взагалі, на мій погляд, головна мета Конвенції – зробити все для того, щоб дітям на всій Землі жилося краще, щоб вони були захищені і щасливі.

Наш парламент на рівні законів забезпечує захист прав та надання всіх необхідних умов для того, щоб ми могли нормально і правильно розвиватися як розумово, так і фізично.

Найціннішим правом, яке має кожна дитина, є життя. Від самого народження ми володіємо ним. Ніхто не може позбавити нас життя, бо це карається законом.

Держава дала можливість нам безкоштовно навчатися у дитячому садочку, у школі і навіть у вузі, якщо успішно складені іспити. Освіта має сприяти тому, щоб діти отримували загальний культурний розвиток. Я впевнений, що саме завдяки цьому після ми матимемо рівні можливості розвивати свої здібності і вміння.

У Конвенції також записано, що дитина має право на відпочинок і дозвілля, право брати участь в іграх, культурному житті та займатися мистецтвом. Завдяки нашому парламенту впроваджуються різні програми щодо відпочинку та оздоровлення українських дітей. Нас запрошують в табори відпочинку, на змагання районного, обласного чи всеукраїнського рівня. Ми вільно обираємо спортивні секції чи гуртки за своїми здібностями.

У школі класний керівник знайомила нас зі статтями Конвенції про права дитини. Всі вчителі і батьки часто наголошують, що ми повинні пам'ятати, що наша держава дбає про кожну дитину. Закони, прийняті Верховною Радою захищають наші права.

Я переконаний, що дитина, яка знає свої права впевнено йтиме по життю. Давнє римське прислів'я говорить : «Там, де право, там і захист». Тому, на мою думку, нам необхідно знати свої, щоб відчувати себе впевненіше, а значить, вільніше.

Пап Дмитро, 11 років

6-А клас, Іванівський ліцей Чкаловської селищної ради Чугуївського району Харківської області

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=714543849517946&id=100028870122894

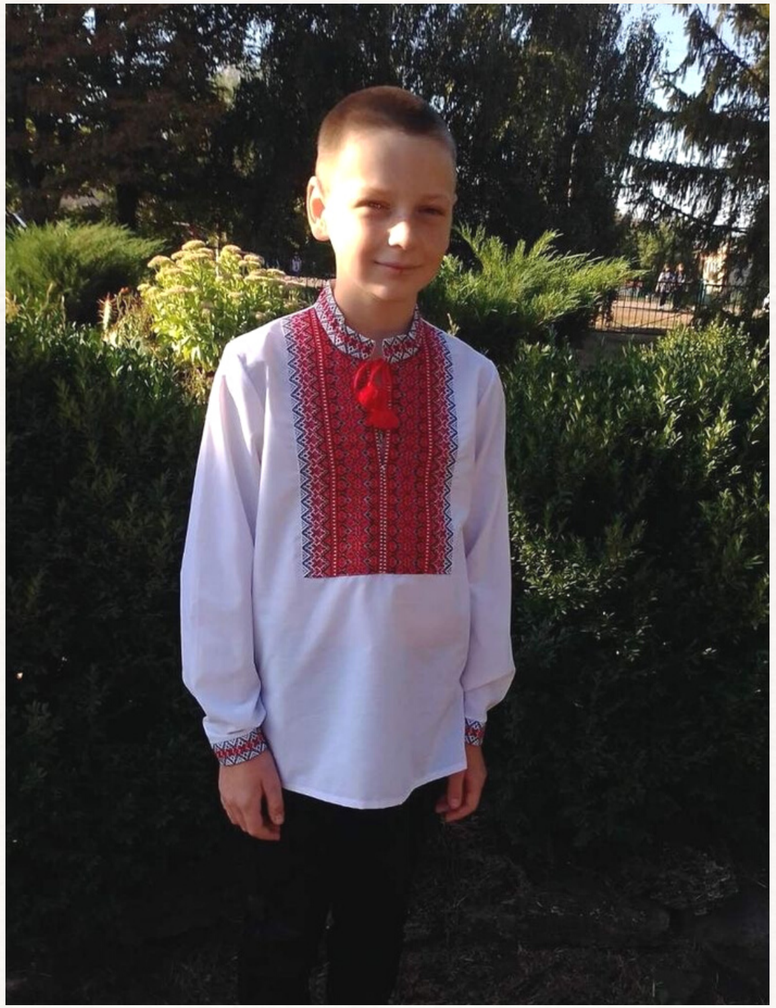

Я маю право на отримання інформації. Вже зараз я планую ким буду працювати коли стану дорослим: хочу бути програмістом. Для цього потрібно багато знати. Тому із задоволенням вчу інформатику та математику, вже закінчив гурток «Робототехніки», збираю серію книжок «Програмування для дітей», дивлюсь на YouTube відео з цікавого програмування та намагаюсь їх відтворити.

Потрошку я отримую та накопичую інформацію для майбутньої професії.

А взагалі то, щодня в мене виникає купа питань на різні теми, на які хочеться знати відповіді, і вони, звісно, стосуються не лише програмування. Найшвидший метод отримати відповідь – звернутись до батьків. Добре, що вони не кажуть: «Це тобі ні до чого. Тобі ще рано. Ти не зрозумієш.» Я знаю, що в них я можу спитати про все на світі.

А якщо і вони не знають відповіді, а повірте мені, таких питань в мене завжди є тьма, ми звертаємось до всесвітнього розуму: довідників, енциклопедій, ну і звісно ж до Internet.

Я хочу, щоб кожна дитина в світі мала право на отримання інформації від вчителів, батьків, з книжок, з Internet, від друзів.

Для цього дорослі повинні розуміти важливість дитячих «Чому?».

Різнопланова дитяча література повинна бути не розкішшю, яку не можна брати до рук бо дуже дорого і порветься, а доступною кожній дитині. Дорослі не повинні забороняти дітям заходити в Internet, щоб отримувати там інформацію, а навпаки: допомагати створювати правильні пошукові запити, підказувати цікаві ресурси, але при цьому делікатно контролювати web-серфінг своєї дитини.

Ніколашин Іван, 11 років, 5-В клас
Кам’янець-Подільський ліцей І-ІІІ ступенів «Славутинка»
Хмельницької обласної ради
https://www.facebook.com/100051572919356/posts/416606840068410/?d=n

Я маю право на життя, і це, безумовно, ніхто не може заперечити!
Я маю право висловлювати свої думки, але вони не повинні когось ображати.
Діти часто соромляться говорити те, про що вони думають, бояться, що їх засміють. Хочу всіх переконати: не бійтеся, розкажіть усе, що вас турбує, адже співрозмовники мають право вислухати й почути вас.
Найголовніше, що я маю право на нормальне здобуття освіти. Водночас контактувати з колективом класу. Із радістю згадую той час, коли ми з друзями ходили до школи. А у зв'язку з карантином, ми вимушені навчатися дистанційно, що приносить нам певні незручності у спілкуванні.
Не менш важливим є те, що я маю право на здобуття інформації, потрібної мені. Зараз почалась ера технологічного прогресу, і це спрощує навчання.
Найсвятішим з-поміж усіх прав є впевненість у тому, що я маю сім'ю, яка любить мене!
Важливим є моє право на високоякісну медицину.
У наш час права дитини в Україні реалізуються в умовах соціальних та економічних протиріч, нестабільності, у зв'язку з чим усі старання не дають належного ефекту.
Двадцятого листопада 1989 року була прийнята «Конвенція про права дитини». Упевнений у тому, що її ніколи й ніхто не наважиться порушити, знищити, заборонити, адже це святиня цілого Всесвіту!
На основі вище сказаного, можу зробити висновок, що людина, її права й воля є найвищою цінністю. До цього ми прийшли не так легко й швидко.
Справедливість перемогла, і права дитини стали основою світового права.

Товмасян Давид, 11 років
6-В клас, Сумська спеціалізована школа І—ІІІ ступенів №7 імені Максима Савченка
https://www.facebook.com/groups/1346066028762995/permalink/4449290871773813/

Сашко Шутяк, 11 років
Ліцей 52 ім. М. Лобачевського Львівської міської ради
https://www.facebook.com/100005051043268/posts/1980981362080213/?d=n

Я маю право на безпечне для життя та здоров'я довкілля. Це право міститься у статтях 16, 50 Конституції України та деталізується у статті 293 Цивільного кодексу України. Зазвичай більшість дорослих розуміє це право через здорове харчування, чисту воду, повітря, а також відсутність катастроф чи аварій.

Хочу звернути увагу, що почуття безпеки для школяра є значно ширшим. Це право на безпечне довкілля дома, що охоплює температуру приміщень, освітлення, достатню кількість руху, здорове харчування, здорове місце навчання, доступ до джерел знань (книги, інтернет ресурси), а також передбачає відпочинок та повноцінне спілкування з батьками. Це також право на безпечне відвідування школи – безпека на вулиці, безпека у школі, безпека у транспорті. Причому мова не лише про фізичну безпеку, але і психологічне відчуття комфорту.

Проте хто гарантує дітям це відчуття безпеки під час навчального процесу? Таке відчуття можуть надати лише ті, в кого сформоване це відчуття. Тобто дорослі, які оточують дітей – повинні жити теж у безпечному суспільстві та відчувати її. Тобто мати право на працю, гарантований дохід, право на безпечні вулиці, право на інформацію про зміни що плануються та відчувати підтримку з боку держави у тому числі.

Проте, вчителі, не мають у школах місць для перезавантаження себе, пошуку внутрішньої рівноваги та комфорту. Законами не передбачається створення та фінансування таких місць відпочинку.
Дитинство – найважливіший період людського життя. Це самостійна, справжня, неповторна частина життя, а не підготовка до майбутнього. У дошкільному та молодшому віці формується характер, мислення, мовлення людини, а також відношення до власної безпеки. І в першу чергу дитина переймає ці навики у дорослих.

Тому, вважаю, що Верховна Рада України повинна подбати про безпеку дорослих, яка потягне за собою безпеку дітей.

Уришеві Роман та Марк, 11 років
м. Херсон

Есе на тему: " Мій парламент за права дитини "

" Я маю право на щасливе дитинство!". Ні, ми, маємо право на щасливе дитинство, адже з братом народилися в один день та одного року. І одразу отримали право жити і виховуватися у сім'ї. У кожної дитини, мають бути батьки, а у нас вони найкращі, тому, що роблять усе можливе,аби ми відчули себе найщасливішими. Не дарма , кажуть, що саме в цей період життя,усе здається яскравішим, їжа смачнішою, сонечко теплішим.

Наше дитинство- це приклад найщасливішої пори життя. У нас завжди було багато іграшок, ми з сім'єю неодноразово відпочивали на морі, відвідували різноманітні екскурсії, подорожували мальовничими містами рідної України. А ось у цьому році навіть побували в МДЦ "Артек". І знаєте чому? Тому, що ми стали переможцями конкурсу "Незалежність моєї країни " від Освітнього Центру Верховної Ради. Саме ця перемога допомогла нам, маленьким громадянам України, доторкнутися до історії рідної Батьківщини, державного символу нашої країни - синьо-жовтого прапора, та внести його до сесійної зали Верховної Ради України.

Ми безмежно горді, вдячні, щасливі, адже нам вдалося побачити Президента України, депутатів та гостей нашої країни у святкову 30- ту річницю незалежності нашої Батьківщини.

Так, ми маємо право на щасливе дитинство. І ми - щасливі, а ось ця подія, яка сталася у нашому житті, показує те, що наш парламент за права дитини!

Я з братом, щиро дякуємо Освітньому Центру Верховної Ради, за можливість стати учасниками, переможцями, і дійсно використати своє право НА ЩАСЛИВЕ ДИТИНСТВО!!!

Я маю право на життя. Це найголовніше право кожної людини, тварини, комахи тощо. Ніхто не може порушити або позбавити цього права. Кожного дня ми чуємо: «Ти маєш право!»; «Я маю право!». Але чи всі знають хоча б щось про наші права? Щоб точно бути впевненим у цьому, я спробую навести декілька прикладів і довести їх. Усі діти мають право знати хто їх батьки. Ми маємо волю на проживання з дорослими. Кожна дитина має право на опіку. Це дуже важливо. Усі мають прави на свою думку. НІХТО не може заборонити висловити свою думку; НІХТО не має права «створювати» задум. Дитина має право на свободу. За світовим законодавством позбавлення волі може бути дійсним лише через злочини. Навіть батьки не можуть позбавити свою дитину волі. Ми маємо право на освіту. Діти мають волю на повагу. Не в залежності від раси, статі, релігії. Ми маємо право на інформацію. Ми маємо волю на вільний розвиток особистості. Самореалізація – також наше право. Діти мають волю на допомогу. Допомогти можуть нам і ми. Діти мають право на відпочинок. Це дуже важливо. Бо без відпочинку не буде енергії, щоб працювати. Ми маємо право на відсутність дискримінації. Ніхто не може забрати якісь права через расу, стать, релігії. Безпека дуже важлива у наш час. Усі права є важливими. Я назвала лише деякі зних. Завжди пам'ятайте лише одне: наші права закінчуються там, де поршуються права іншого.

Єрмоленко Вероніка, 12 років,
Сумська ЗОШ І-ІІІ ступенів № 27
https://www.facebook.com/veronika.yermolenko.39/posts/621684715529868

Я маю право... Я, як і кожна інша дитина України, маю право на хорошу та повноцінну освіту. У всіх є це право, незалежно від віку, кольору шкіри, особливостей інтелектуального й фізичного розвитку, майнового стану. Тому я дуже хочу, аби кожен із нас отримував належну освіту.

Завдяки навчанню ми не лише здобуваємо знання з математики й рідної мови, а ще й спілкуємося з однолітками, отримуємо інформацію про особливості навколишнього світу і місце кожного в ньому, обговорюємо незрозумілі ситуації. Якщо сказати простіше, закладаємо фундамент дорослого життя, щоб легше було знайти вихід із будь-якої ситуації. Це дуже важливо для дітей! Адже, коли ми спілкуємося із друзями, панує особлива близькість, кожен ділиться пережитими моментами і ніхто не відчуває себе "іншим", "чужим".

На жаль, під час дистанційного навчання ми багато чого втрачаємо, тому щиро хочеться припинення пандемії, щоб діти могли користуватися своїм правом на належну освіту. Тоді кожен український підліток стане освіченим і гідним громадянином нашої держави.

Також я маю право на відпочинок і дозвілля. Усі діти хотіли б без усіляких обмежень подорожувати, відвідувати цікаві туристичні місця. Але не лише в навчання пандемія внесла корективи, а й у дозвілля молоді. Також частково відібрала у нас можливість повноцінно відпочивати.

Утім дуже добре, що держава дає дітям можливість проявляти себе і з користю проводити час. Заохочує нас брати участь у творчих конкурсах, займатися улюбленими справами на гуртках. Це дуже важливо!

Якщо дорослі будуть справді піклуватися про підростаюче покоління, то в майбутньому Україна прославиться талановитими людьми, які, користуючись своїми правами, досягатимуть висот.

Шеремета Мирослава, 12 років
7-А клас Дубенського ліцею №7

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=5657045678285555&id=100031670500322

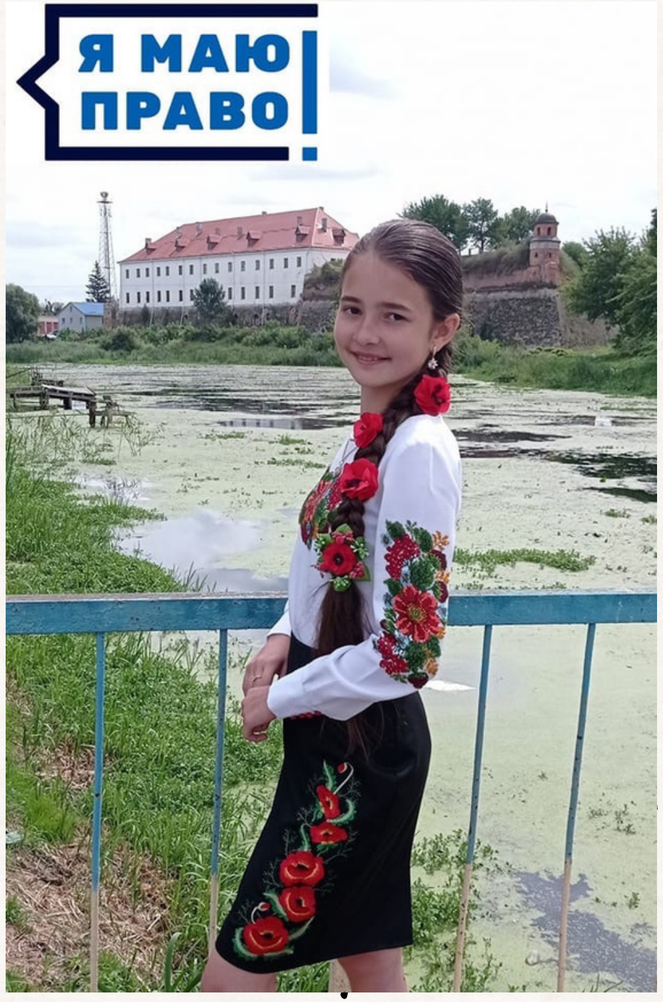

Чередюк Валерія, 12 років, КЗ «Рибальський НВК – ЗОШ І-ІІІ ступенів
https://www.facebook.com/100065421078375/posts/2513667637206 91/?d=n

Я маю право на життя, освіту, на медичне обслуговування, на здорове харчування, на піклування… Так, у наш час люди вимагають, щоб дотримувалися їхніх прав, при цьому не дотримуються власних обов'язків.

Хочу звернути увагу на підлітків, адже саме ця категорія людей нині досить вимоглива до себе. Сучасна молодь відрізняється від своїх ровесників, які були десять, двадцять років тому. Багатьом батькам та вчителям не завжди подобаються модні зачіски, яскравий макіяж, тату, пірсинги…Тому дітей, які слідують моді, примусово змінюють, порушуючи їхнє право на власну індивідуальність. Частіше за все дорослі оцінюють нас по тому, як ми вчимося, які оцінки за поведінку.

Підлітку важко довести своє кохання , адже ти ще неповнолітній. Тому багато конфліктів та суїцидів трапляється через кохання . Діти не знаходять ні матеріальної, ні моральної, ні правової підтримки і залишаються наодинці зі своєю бідою.

Дедалі частішими стають заборони батьків на одяг(«ці діряві джинси ти не одягнеш»), власні гроші. Читають особисті повідомлення, не дозволяють товаришувати зі своїм другом… Батькам важко усвідомити, що їх чадо стало дорослим. Що ми вже повноцінні громадяни країни, які мають свої права.

Всі ці факти (яких насправді більше) демонструють ганебне ставлення до особистості, принижують гідність дитини, а це вже порушення прав людини.

Мені пощастило з батьками. Вони для мене і друг, і порадник. З ними я можу знайти вихід у будь-якій життєвій ситуації. Але хотілося б, щоб в Україні існував закон про права дитини. Щоб на правовій основі підліток зумів довести свою правоту, довіряв законам. Це зменшило б кількість суїцидів та покращило б стосунки у сімї, школі та суспільстві в цілому.

Отже, права людини обов'язково мають розвиватися, вдосконалюватися разом з розвитком суспільства. Майбутнє саме за людьми, які є ініціативними, творчими, знають свої права і ніколи не принижують гідність інших.

Тому нам, сучасної молоді, потрібно вчити свої права, вміти знайти вихід з будь-якої ситуації за допомогою знання законів.

Бо, як говорить прислів'я « Де закон – там і захист».

Виклинець Уляна, 12 років
Загвіздянський ліцей
https://www.facebook.com/groups/215538043045312/permalink/586507762615003/

У мене є право... У сучасному світі цей вислів ми чуємо звідусіль: з екранів телебачення, у радіо-етерах, зі шпальт газет, від батьків, вчителів та однокласників. А й справді, кожна людина з самого дитинства має право на життя, на ім'я, на громадянство, право на сім'ю, на свою думку, на збереження своєї індивідуальності, на розвиток, на освіту, на охорону здоров'я, на відпочинок, тощо.
Права не можна відібрати - ніхто не має права позбавити прав іншої людини, або порушити ці права. Оскільки всі люди рівні, то й права у всіх однакові. Права громадян України узаконені в Конституції - основному законі нашої держави.
Давнє прислів'я говорить:"Там де право, там і захист". Саме тому, я вважаю що кожна людина повинна знати закони держави, в якій проживає, і знати свої права. Знати, щоб бути впевненим і вільним, щоб захистити себе, і бути спокійним за своє майбутнє.
Але пам'ятаймо: потрібно не тільки знати свої права, але й не забувати про права інших!

Козак Тарас,12 років,
Загвіздянський ліцей.
https://www.facebook.com/groups/2155380430453 12/permalink/5869057025752 09/

Я маю право на життя, любов, ім'я, громадянство.
Всі ці права ми отримуємо від народження,і ніхто не може у нас його відняти. Але є багато дітей,які начебто не мають права на батьків,тому що коли дитина народжується, то батьки відмовляються від неї, і про таке дуже сумно чути. Батьки, які відмовляються від дітей просто не розуміють як потрібно виховувати дитину,як потрібно з нею поводитись,як її годувати та одягати.
Є таке не дуже хороше поняття-булінг, діти, яких булять ніби позбавляються права на життя, особливо якщо вони набагато слабші і не можуть дати відсіч.
Потрібно поважати всіх, слабших дітей потрібно захищати, а старшим дітям не бити молодших. Діти-це майбутнє держави, і не потрібно їх позбавляти прав на життя, любов, ім'я, а особливо на громадянство. Потрібно поважати людей з інших країн,чорношкірих, не потрібно на них показувати пальцями, говорити про них погані слова.Також не потрібно показувати пальцями на хворих людей, на людей, які не можуть ходити.

Волкова Алевтина,12 років, Одеський НВК 4.
https://www.facebook.com/groups/377826696059246/

Я маю право на життя.

Моє життя - це відпочинок, дозвілля, навчання, спілкування з друзями, заняття спортом, допомога тваринам і турбота про довкілля.

Основою усіх цих прав є спілкування, тому я розумію, наскільки важливими є повага до рівності і гідності один одного, а з них з'являються: недискримінація, толерантність і справедливість.

Так, саме почуття гідності допомагає мені відстоювати свої права і, перш за все, –особисту свободу.

Я вважаю, що в сучасному суспільстві людина повинна визнаватися найвищою соціальною цінністю.

Однак не завжди достатньо толерантного ставлення й розуміння, єдності прав і відповідальності за свої вчинки. Мрію, що у майбутньому наша українська спільнота вважатиме найбільшою цінністю право на свободу думки і вибору.

Поряд зі всіма можливостями, які забезпечує моя Держава, як дитині, у цьому році мені пощастило здобути право на участь у політичному житті нашої Країни. Історичною для країни і найважливішою для мого життя подією стала участь в Урочистому засіданні Верховної Ради України до 30-річчя Незалежності України та внесення прапору Незалежності до сесійної зали.

І, незважаючи на те, що мені дванадцять років, я вже маю право не тільки існувати і бути вільною, а ще й приймати участь у соціальних активностях міського, всеукраїнського та міжнародного рівня.

Я щаслива, що живу у час, коли є унікальна можливість – жити і розбудовувати Україну моєї мрії. І вірю, що це буде держава, в якій є повага до прав людини, незалежно від її віку та соціального статусу. Держава, у якій МИ - юні громадяни- маємо відвагу бути вільними та відповідальними за свою свободу та реалізацію власних прав.

Тільки вільні можуть творити щасливе життя, тільки вільні дивляться не в минуле, а в майбутнє, плекаючи сучасне!

З любов'ю з Одеси!

ОНВК4✨

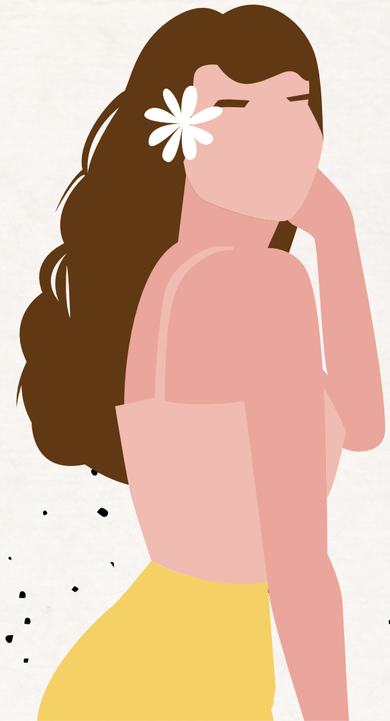

Я маю право. Три слова, які символізують три стовпи, на яких повинен стояти світ! Три слова, дев'ять літер про гідність, повагу та цінність кожної людини. П'ять голосних, чотири приголосних про життя, здоров'я та свободу. Просте речення без розділових знаків про Конституцію як Основний закон держави. Звучить по-дорослому, адже я ще дитина. Чи маю я такі ж права, як і мама з татом? Чи як мій класний керівник чи директор школи?Всі дорослі тлумачать про обов'язки- мама про "мити посуд і вигулювати Боньку, мого пса", тато про "англійська важлива,треба вчити", класний керівник про "мийте руки,носіть маски", директор про "ходіть спокійно, не бешкетуйте". А де ж тут про права? Про ті самі "три стовпи"? По телевізору в новинах лунає слово "Конституція", "парламент", "міністри", "закони". Розумію, що саме там слід пошукати більше інформації. Т ак і є! Мама допомагає мені знайти потрібний розділ в, як виявилося, тоненькій книжечці-він другий. Називається святково і непересічно "Права, свободи та обов'язки людини і громадянина".Навіть Бонька підбіг, тицькає мокрим носом в наші з матусею права. А їх так багато! І ми зачитуємося найважливішим даром всіх людей.

Слова розкривають передімною нові обрії, що були невідомими чи малозрозумілими: як виявилося, ми всі рівні-і я, і мій сусід по парті, і навіть вчитель математики та продавець з гастроному. Ми маємо право на життя і ніхто не може нас цього позбавити. На цьому в мене починає щипати в носі і я здається зараз почну плакати, бо такі речі не залишають мене байдужою. Багато прав щодо свободи та збереження таємниць. Висловлювати вільно свою думку, вірити в щось або когось, чи ци не диво? А ще ніхто не може втручатися в моє особисте життя і тому сусідки на лавочці не можуть питати мене куди я пішла і навіщо. Вздихаю з полегшенням.

Виявляється, що перелік прав та свобод довгий і я втомлююся чекати поки ми дійдемо до прав дитини. Запитую маму. І от дивина! Права дитини такі ж самі, як і права дорослої людини, але вони записані в окремих важливих документах .Таких як Конвенція про права дитини, що була прийнята в 1989 році.

Ми вирішуємо подивитися в мережі інтернет про ще цей документ з дивним поняттям "конвенція". Все просто. "Конвенція"це перелік всіх прав дитини у 41 статтях. Статті стислі, зрозумілі навіть Боньці і важливі для всіх дітей нашої планети. І цікаво, що права дорослих майже нічим не відрізняються від прав дітей і навпаки. Тобто, ми повернулися до тих чарівних трьох слів "я маю право".

Шуляк Єлизавета,13 років,
8-Б клас Запорізька ЗОШ І-ІІІ ступенів №101

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=4168965700633 95&id=100052291653009

Я запитала маму а хто ж слідкує за тим, щоб права дитини не порушувалися? Так то я розумію, що мама, тато, Бонька ніколи не дадуть мене образити нізащо у світі, бо вони мене люблять. А ще? На допомогу прийшов тато. Права дитини захищають дуже поважні сили в нашій державі- міністерство юстиції, Дитячий фонд ООН, Верховна рада України та дитячий омбудсмен (це дорослий,який представляє у парламенті інтереси дітей!), Закон про охорону дитинства, Закон про запобігання домашньому насильству, поліція, Уповноважений президента з прав дитини та ін. Такі вони-захисники прав дитини!

Що об'єднує всі ці супер-сили? Це закони. Їх багато. Їх ухвалюють в будівлі в Києві, де ми були на канікулах з родиною і навіть фотографувалися.Це будівля нашого парламенту, де працюють дорослі-депутати. Саме вони опікуються захистом та дотриманням прав людини в Україні. Написані депутатами закони повинні дотримуватися всі жителі нашої держави-від сусідки з сорок другої квартири до директора нашої школи. І саме закони охороняють мене та Боньку кожної миті.

А ще вони охороняють ті три стовпи, три слова з дев'яти літер, які про свободи, гідність та людські цінності! "Я маю право".

Анастасія Штанько, 13 років
8-А класу Миколаївського
юридичного ліцею
https://www.facebook.com/larisa.taranenko.98/posts/430357372010419

Я маю право на громадянство, освіту, медичну допомогу, відпочинок, інформацію, сім'ю. Та чи мають такі права всі діти? Моя відповідь - ні, статистика нам розповідає, що цього року, повідомлень, щодо порушення прав дітей, збільшилось на шістдесят сім відсотків. Але розгляньмо це питання більш детально.

Найчастіше порушують права дитини батьки. На жаль, зараз є багато ненадійних сімей, які здійснюють, як фізичне, так і психологічне насилля. Якщо перше можна помітити, то друге навіть довести важко.

Дитина має право на свободу своєї думки та вибору релігії, яке часто порушується, через нав'язування своєї точки зору. Наприклад, батьки змушують підтримувати віру, коли дитина знаходиться в малому віці, або не тільки нав'язують гендерну нерівність чи гомофобію, але й не дозволяють висловлювати свою думку щодо цього.

Також, дитина не може бути об'єктом втручання в її особисте життя, знову повертаємося до гомофобії, коли батьки використовують різного роду насилля, або дитина стає об'єктом дискримінації.

Завершуючи, хотіла наголосити, що все з переліченого вище, у багатьох сім'ях, вважається нормальним, тому регулярно використовується в вихованні. Збільшення насилля, недотримання батьківських обов'язків, буллінг з боку батьків або рідних - це є порушенням прав дитини, отже, сучасною проблемою. Побороти ми її можемо такими шляхами, коли вся сім'я буде ходити до психолога, розбирати всі проблеми разом, коли люди не будуть мовчати, а повідомляти, про насилля, або інші порушення.

«Я маю право вільно висловлювати свої думки» - саме цей витяг зі статті 13 Конвенції ООН про права дитини згадується напередодні річниці прийняття документу.

А які ще права маю я, учень сьомого класу санаторної школи-інтернату? І які права мають мої однолітки? Які права мають мої старші і молодші брати та сестрички?

Усім нам випало жити в надскладні часи. Неоголошена війна на південному сході, пандемія ковід-19, економічна криза – світ навколо нас дедалі стає все складнішим та небезпечнішим. Наразі навіть дорослим важко відчувати себе у безпеці, не кажучи про дітей. А що чекає на всіх нас у майбутньому? Ми постійно чуємо, що діти – майбутнє держави. Звісно, дорослі прагнуть, щоби ми зростали хорошими людьми – вихованими, розумними, добрими. Наші вчителі і вихователі дуже переживають за нас. Однак відомий англійський письменник Оскар Уайльд сказав: «Найкращий спосіб зробити дітей хорошими – це зробити їх щасливими». Гадаю, що основні умови, за яких ми зростатимемо щасливими, перелічені в Конвенції ООН про права дитини.

Згідно з цим документом, я та мої однолітки маємо право на освіту, соціальне забезпечення, гідний рівень життя, повноцінне харчування, медичну допомогу, змістовне дозвілля. Конвенція ООН проголошує рівні права дітей незалежно від кольору шкіри, національності, громадського походження, майнового стану… Вона закликає батьків, громадські організації, уряди визнати права дітей і сприяти їх здійсненню.

Тридцять років тому наша держава приєдналася до країн, які ратифікували (затвердили) Конвенцію ООН про права дитини. У квітні 2001 року в Україні прийнято Закон про охорону дитинства, в якому теж визначені права дітей. Так, згідно ст. 10 цього Закону, я маю право особисто звернутися до органу опіки та піклування, служби у справах дітей, центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, інших органів за захистом своїх прав, свобод і законних інтересів.

Так склалося, що школа, у якій я навчаюся – єдина моя домівка і єдине місце на землі, де реалізуються мої права. Тут, згідно ст. 12. Конвенції ООН про права дитини, я не лише маю, але й реалізую право вільно висловлювати власні погляди з усіх питань. Тут я не лише маю, але й реалізую право на користування послугами системи охорони здоров'я (ст. 24) та благами соціального забезпечення (ст. 26), маю та реалізую право на гідний рівень життя (ст. 27), освіту (ст. 28), відпочинок і дозвілля (ст. 31) Тут я почуваю себе у цілковитій безпеці та захищеності. Однак останніми роками над моїм маленьким всесвітом нависла величезна небезпека: «нагорі» існування моєї школи вважають недоцільним. Як? Чому? Навіщо? На ці та багато інших запитань я не можу знайти відповіді. Точно знаю лише одне: наша школа – найкраща в світі! Мені тут добре, цікаво, комфортно, мене тут розуміють, люблять та підтримують.

Хочете знати яка вона - моя школа? Моя рідна школа повністю відповідає критеріям ст. 28 (право дитини на освіту) Конвенції ООН: «…шкільна дисципліна забезпечується методами, що ґрунтуються на повазі до людської гідності дитини. Освіта … спрямована на: розвиток особи, талантів, здібностей дитини, на виховання поваги до прав людини та основних свобод, на підготовку дитини до свідомого життя у вільному суспільстві в дусі миру, дружби, розуміння, толерантності і рівноправності, на виховання поваги до навколишньої природи»

…Один із моїх улюблених письменників - Антуан де Сент-Екзюпері - свого часу писав: «Хочеш дізнатися правду, запитай у дитини». Це точно: якщо ви хочете більше дізнатися про нашу школу – приїжджайте до нас у гості, поспілкуйтеся з учнями, дізнайтеся про наші будні та свята. Впевнений: якщо ви маєте упереджене ставлення до санаторних шкіл, після відвідин нашої школи, ви одразу ж поміняєте його!

Я дуже люблю рідну школу.

Я хочу навчатися в ній надалі.

Я маю право висловлювати свої думки.

Я маю право на щасливе дитинство!!!

Сас Кіріл, 13 років,

КЗСОР Конотопська загальноосвітня санаторна школа-інтернат І-ІІ ст.

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1058885191630236&id=100025262951981

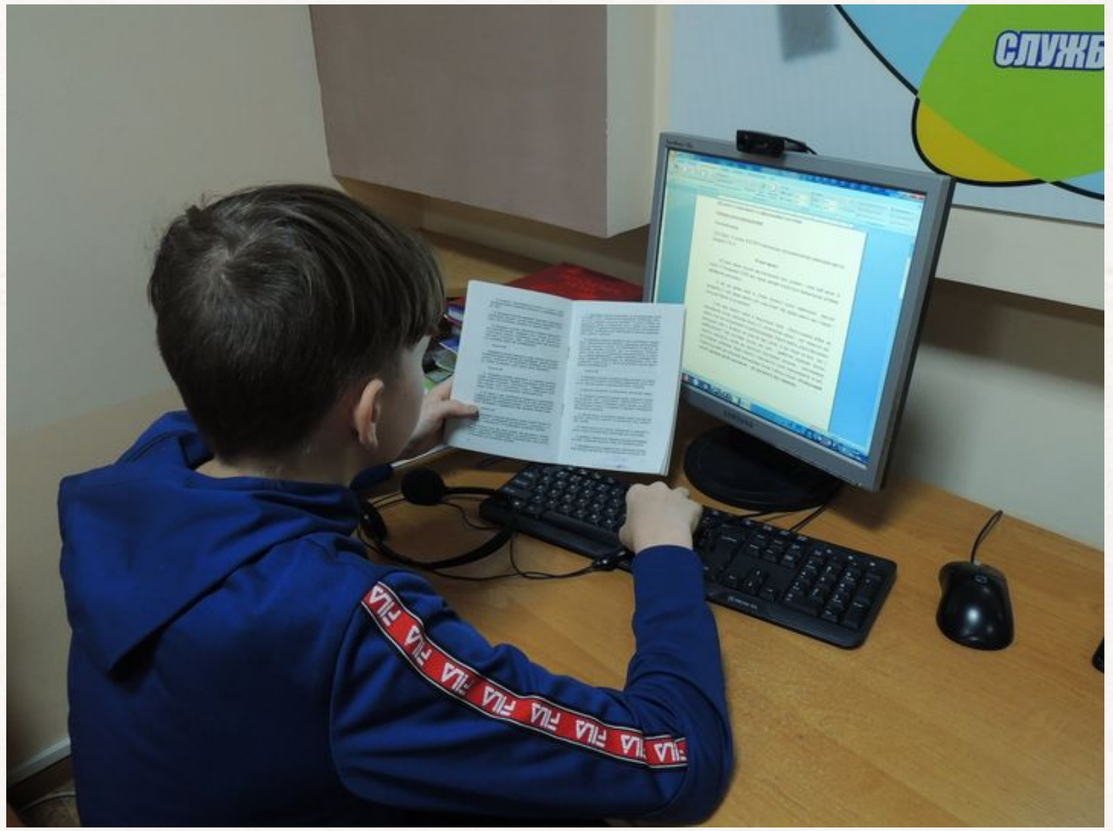

Улунова Олеся, 13 років,
Сумська спеціалізована школа І-ІІІ ступенів №1
https://www.facebook.com/100026612532 69/posts/4387086941389971/?d=n

Я маю право на вільне висловлення думки! Про це право я вперше дізналася на уроці «Я у світі» в 1 класі. Зараз мені 13 років і я неодноразово без перешкод користувалася цим правом вдома, у школі, в танцювальній студії, в музичній школі… Проте в мене все частіше виникає питання: «Чи передбачає право вільно висловлювати думку право бути почутим?». Адже сказати те, що ти думаєш з того чи іншого приводу, не означає, що твоя думка буде врахована. На які сфери життєдіяльності думка підлітка має реальний вплив? Безсумнівно, батьків цікавить наша думка при купівлі нового одягу або смаколиків, учителів – при виборі теми індивідуального завдання, друзів – при визначенні місця зустрічі… Мабуть, і все. Чи можу я впливати на зміст навчальної програми? Ні! А на організацію дозвілля для підлітків у нашому місці? Теж ні. А на реалістичність можливості працевлаштування для неповнолітніх? Знову ні! Отже, виходить цікава ситуація: рішення, які стосуються життя підлітків, приймаються без самих підлітків.

Насправді, абсолютно реалістичним для реалізації є, наприклад, проведення масових опитувань тинейджерів із тих чи інших питань або залучення наших представників до обговорення на рівні органів державного самоврядування тощо. Водночас, не тільки дорослі не готові почути нашу думку, але й не всі підлітки готові вільно висловлюватися. Я неодноразово ставала свідком, коли підлітки, обурені несправедливим, на їх думку, рішенням, не наважувалися говорити. Важко сказати про причини такої поведінки. Можливо, це виховання дорослих, або страх покарання, або байдужість до свого майбутнього. Проте я переконана, що право на вільне вираження думки може реалізовуватися в рівноправному діалозі, коли всі його учасники готові висловлюватися та прислухатися один до одного.

Греб Петро, 13 років,
Бердянська спеціалізована школа I-III ступенів
№ 16
Бердянської міської ради Запорізької області.
https://www.facebook.com/groups/sch16/permalink/1024951495020084/

Я маю право! Як і мільйони дітей на землі, я маю право на життя, на щасливе мирне життя. Воно гарантоване мені Конституцією, Міжнародними документами, Законами. Але… Моє право порушено. Не батьками чи вчителями, не близькими чи друзями. Його порушила ціла держава. Так, у XXI столітті в центрі Європи моє дитяче право на життя порушила країна-агресор. І тепер я щодня не вмикаю зранку мультик, а прислухаюся до того, що говорять у новинах: чи все нормально в Україні, скільки сьогодні загиблих? Я позбавлений права жити в мирній країні. Я позбавлений права вільно спілкуватися з родичами з Луганська. Я позбавлений права на вільне пересування державою. Мені 13, а я вже знаю, що таке війна. Не з підручника, не з кінофільмів. А з щоденних фронтових повідомлень.

Уже восьмий рік тривають військові дії на Сході. Тисячі загиблих. Серед них і безліч дітей. А скільки моїх однолітків утратили матусь і татусів, бабусь і дідусів, друзів? А мій знайомий і досі із сумом згадує кота Мурчика, який кудись зник у день, коли вони спішно виїздили (Ну як він там, один?) Хто поверне посмішки на заплакані дитячі обличчя? Хто поверне їм щастя жити?

Тисячі солдатів щодня відбивають атаки терористів, захищаючи мільйони мирних жителів, не жаліючи себе. Я вірю, що завдяки справжнім патріотам країну вдасться зберегти. Але знаю також і те, що ці патріоти обмежені у власних діях міжнародними законами. Але ж бійці не мішені.

Шановні політики всього світу! Будь ласка, зупиніть кровопролиття в моїй країні. Мені лише тринадцять… Ні, мені вже тринадцять, і я хочу жити в країні без війни. Я маю таке право.

Я маю право. Справді? Чому? Тільки тому, що людина – жива істота чи так прийнято суспільством? То які в мене права?

Право жити. Народження – момент появи емоцій та першого вдоху в новому світі. Здавалося б, життя тільки починається, але вже дитина підвладна правам та обов'язкам, які часто не збігаються з нашими бажаннями та можливостями. Нові злети та досягання мети не прямолінійні до застережень обмежень людини. Сумно…

Право на ім'я. Кожна особа має право на прекрасне та милозвучне ім'я. Воно може бути й недоречним і старомодним, але ніхто не має спеціального дозволу на зневажання іншого імені. Це часто є приводом до насмішок. ОБРАЗЛИВО…

Право на життя та захист батьків. Багато людей не усвідомлюють важливості цього пункту і насміхаються з нещасних і безбатченків. Таких осіб потрібно карати законом, адже вони зазіхають на право бути психологічно врівноваженим і не мати душевних травм. Дитинство має бути щасливим. Обурливо…

Право на освіту. Дитина має розумово розвиватися, щоб досягати своїх дитячих, казкових мрій. Держава вводить доступну та безплатну початкову освіта та сприяє розвитку дітей на кожному етапі освіти. Прекрасно…

Право на медичну допомогу зі сторони лікарів і держави. Ця можливість, на мою думку, прекрасно реалізується і розвивається в Україні. Лиш треба мудро це робити. Важливо…

Право на відпочинок та самодозвілля. Дуже важливо знати свої права, щоб їх реалізовувати і домагатися своїх казкових цілей, принагідно відпочиваючи та подорожуючи. Були б гроші… Захопливо…

Дитина може бути під впливом батьків з іншою релігію. Тоді має право на вибір релігії батьків без засудження суспільства. Деколи це переходить у глибоку ненависть до інших та відокремлення людини від суспільства. Жахливо…

Право на громадянство. З перших днів твого життя ти громадянин України, чим можна пишатися. Українці найкрасивіші, найпрацьовитіші. Гордо…

Права допоможуть дитині пристосуватися до життя в суспільства та не боятися тягара дорослості в майбутньому. Обнадійливо…

Але є й обов'язки, які відрізняються від прав, бо є способом досягання мети власними силами. З часом обов'язків стає більше, і дитина переходить у доросле життя. Проте до того часу Верховна Рада України та ООН забезпечують вас правами і допомагають вам реалізувати себе в житті. Тож насолоджуйтеся дитинством та вивчайте право, бо «незнання законів не звільняє від відповідальності». Навіть дітей!

Стадник Владислав, 13 р.
8А Калуський ліцей ім. Дмитра Бахматюка Івано-Франківської області.
https://www.facebook.com/100002384726635/posts/4545734435516002/?d=n

Атаманчук Артем
8 клас Сокиринецької ЗОШ ІІІ ступенів
https://www.facebook.com/groups/787931881570344/posts/1534084953621696/

Я МАЮ право на освіту. У моїй маленькій сільській школі класні вчителі, затишні класи, комфортні умови для навчання (особливо взимку, коли працює опалення). Я опановую належно знання, отримую корисні навички і мрію про майбутню професію.

Я МАЮ право на вираження своєї думки. Ніхто ніколи не вказав мені, що я думаю неправильно чи негарно. Якщо я помиляюся, то отримую поради.

Я МАЮ право на відпочинок. Часто ним керують мої батьки: ми їздимо до Камянця-Подільського. Мама показує нам музеї та історичні цікавинки. А тато любить нас водити стежками свого дитинства. Бо у нас у Збрижу є багато привабливого – і залишки польського льоху, і єврейське кладовище, і площа середньовічного містечка.

Я МАЮ право на працю. Поки що я тільки допомагаю батькам по господарству. І мрію стати поліцейським, щоб оберігати та шанувати порядок і допомагати людям.

Але цих прав можна дотримуватися лише в уяві або на папері. Освітня реформа скоро оптимізує мою школу, і я шукатиму, де здобути середню освіту. Чи зможу я працювати і відпочивати так, як мені хочеться, покаже майбутнє. Проте я бачу, як вмирає моє село, як страждають мої односельчани від безробіття, як змушені шукати нову школу друзі, як важко працюють мої батьки, щоб утримувати нашу родину… Як бояться мої бабуся і дідусь за своє здоров*я, щоб не стати тягарем для своєї доньки.

Певно, я поїду до міста , бо там більше можливостей для реалізації моїх планів.

Учениця 8 класу Кочержинської гімназії
Паланської сільської ради
Уманського району Черкаської області,
Якименко Аліна (13 років)

https://www.facebook.com/groups/389774518617222/posts/961914871403181/

Я маю право на життя... Кожна людина знає ці слова, але не кожна дотримується цього права відносно інших.

людина від самого народження має свої права, які ніхто не має права порушувати. Але так було не завжди. Тисячі років люди жили не маючи своїх прав і це призвело до непоправних катастроф, такі як війни та протести. Не так давно, 18 років тому після Другої Світової війни, Генеральна Асамблея ООН вирішила захистити кожну людину у світі, видавши "Загальну декларацію з прав людини", у якій розписані права людини та покарання за їх порушення щодо цієї людини. Більш суворе покарання за недотримання прав дітей, адже діти - це наше майбутнє,а значить майбутнє України.Саме батьки повинні навчити дітей в першу чергу поважати себе та оточуючих, пояснити як правильно чинити у різних ситуаціях. Діти мають право на любляче, турботливе ставлення з боку сім'ї .В окремих сім'ях батьки погано ставляться до виконання своїх батьківських обов'язків, не дбають про виховання дітей, не піклуються про задоволення їх потреб у їжі, одязі, ласці. До таких батьків держава може застосовувати різні заходи, зокрема вони можуть позбавитися батьківських прав.

Діти, у яких холодні стосунки з батьками, все частіше скоюють самогубство. З релігійної точки зору, життя нам дав Богі лише він має право його забирати, тому ми не повинні знехтувати цим шансом.Якщо батьки відповідально відносяться до своїх батьківських обовя'зків, то лише у такій сім'ї виросте людина, яка незважаючи на свій вік буде відстоювати свої права та взагалом буде прославляти свою країну - Україну.

Я маю право на культурну і творчу діяльність, дозвілля та відпочинок.

Часто звучить фраза: «Діти - це наше майбутнє!». Декому здається, що даному праву не треба приділяти особливу увагу. Однак, я хочу спростувати цю думку.

Діти – це майбутнє кожної держави, її економічний та соціальний розвиток. Не буде дітей – не буде держави.

По-перше, дозвілля – час дитини, спрямований на подальше краще засвоєння шкільної програми, він підвищує емоційний стан, покращує самопочуття. Культурний розвиток сприяє самовираженню, духовному розвитку маленького громадянина. Відвідування музеїв, художніх галерей, участь у конкурсах, заняття улюбленою справою сприяє соціалізації дитини, становленню її як особистості.

Право на відпочинок і культурне життя прописане в статті 31 Конвенції ООН про права дитини. Це право є законодавчо закріпленим для кожної неповнолітньої людини.

По-друге, дитина має право відпочивати, обирати собі дозвілля: відвідувати гуртки, мистецькі організації. Дуже добре, коли батьки допомагають своїм нащадкам, підтримують їх у власному виборі.

Держава заохочує дітей до участі у різних освітніх та культурних проектах, програмах. У закладах шкільної та позашкільної освіти розкривається простір для творчого розвитку дітей, проводяться різноманітні заходи, у яких вони із задоволенням беруть участь. Держава зацікавлена у освічених, духовно розвинених, творчих громадянах. Бо саме творчі люди рухають вперед економіку, культуру країни.

Отже, повага до дитини в такому питанні, як відпочинок і участь у культурній сфері, формує правильне ставлення дітей до держави і суспільства в цілому, показує приклад підтримки і допомоги в сучасному світі.

Шинько Денис, 14 років
Кременчуцька гімназія №8

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=1462252077494087&id=100011279250391

Юрій Гойда, 14 років

Бучацький ЦДЮТ "Сузір'я"

https://www.facebook.com/100024691299066/posts/1066211037545263/?d=n

Я маю право… Ці слова я чую з дитинства. Вони давали мені відчуття захищеності та впевненості. Зараз мені 14, і я хочу для себе пересвідчитися, як працює цей механізм захисту, які документи забезпечують його. І, загалом, наскільки я захищений.

Як на мене, право — це насамперед порядок, публічна норма, спрямована на захист громадян та їхню впевненість у завтрашньому дні. Аналізуючи уроки історії для нас, українців, поняття права дуже болюче. Ми завжди прагнули незалежності й волі, починаючи з особистої свободи кожного громадянина. Природа людини полягає у виборі, право покликане захистити цей вибір. Саме тому, у вирі сьогодення мені, як громадянину України, який нещодавно отримав паспорт, хочеться дізнатися більше яким чином забезпечуються мої права.

Переконаний, основним законом держави є Конституція. Кожен із нас повинен знати закони України й дотримуватися їх.

У Конституції записано: «Усі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах. Права і свободи людини є невідчужуваними та непорушними». Це викликає впевненість — і я вірю, що завжди можу покластися на ці закони, які, на мою думку, відтворюють суверенну волю народу.

Ще один документ забезпечує права людини - Конвенція про права дитини , яка поєднує в одному документі весь спектр прав людини, що мають відношення до дітей — громадянських, політичних, економічних, соціальних і культурних прав. Конвенція була прийнята Генеральною Асамблеєю ООН 20 листопада 1989 року і набрала чинності у вересні 1990 року.

Мене зацікавила стаття 28:

Дитина має право на освіту. Держава вводить обов'язкову, доступну і безплатну початкову освіту, сприяє розвиткові різних форм середньої освіти, забезпечує її доступність для всіх дітей. Шкільна дисципліна забезпечується методами, що грунтуються на повазі до людської гідності дитини. Освіта має бути спрямована на: розвиток особи, талантів, здібностей дитини, на виховання поваги до прав людини та основних свобод, на підготовку дитини до свідомого життя у вільному суспільстві в дусі миру, дружби, розуміння, толерантності і рівноправності, на виховання поваги до навколишньої природи.

Дана стаття є дуже важливою для мене, адже у ній гарантується право дитини на безкоштовну освіту. Я маю право навчатися, здобувати нові знання і вміння. Правда зазначається, тільки безплатна початкова освіта. Насправді я трішки стурбований, бо після школи хочу продовжити навчання за улюбленим фахом. На даний момент кількість державних місць у вузах суттєво скоротилася, і здобути улюблену професію на безкоштовній основі важко. Наскільки це справедливо по відношенню до мене, новоспеченого громадянина України я на даний момент не знаю. Знаю лише одне, що коли виросту обов'язково буду усіляко сприяти вирішенню цього питання, щоб мої діти у майбутньому були ще більше захищені.

Вважаю, що саме нам, українцям, судилося показати всьому світу, що право — сильніше від зброї. Я вірю, що ми будемо жити гідно, чесно і справедливо, адже ми цього заслуговуємо».

Зимак Ксенія, 14 років, школа КУСЗОШ 18 (Суми)

https://www.facebook.com/100024957934282/posts/1013637392811516/?d=n

Я маю право...Маю право на життя в цивілізованому світі,де люди поважають один одного допомагають, розвиваються.

Як би я формувала свій "Парламент за права дитини", обов'язково б записала першим пунктом право дитини на життя в любові та взаєморозумінні!

Дитина з перших моментів свого життя потребує захисту, опіки, любові, турботи. Сам малюк не в змозі потурбуватися про себе, а тому про все це повинні думати його батьки, суспільство, закон та держава!

З народження малюк повинен бути для дорослих особистістю, тим, хто має право на ім'я та громадянство за будь яких обставин бути першим, хто отримає допомогу та захист. Дитина має бути захищена від насилля, жорстокості та експлуатації!

Дитина-не товар, яким можна торгувати та розраховуватися. Це повинні усвідомлювати дорослі!

Протягом усіх років, дитина має право на свою думку, до якої повинні дослуховуватися дорослі. Батьки з дитиною повинні разом обговорювати новини, навчатися.

Кожна дитина має право на вчинки та помилки,але зобов'язана усвідомлювати їх наслідки.

Дитячий парламент повинен турбуватися про те, щоб не порушувалися права дитини,

Герасимчук Кіріл, 14 років

Бердянська спеціалізована школа І-ІІІ ступенів № 16 з поглибленим вивченням іноземних мов Бердянської міської ради Запорізької області

https://www.facebook.com/groups/sch16/posts/1023127081869192/

Я маю право… Я дійсно маю багато прав. І вони гарантовані мені, як і іншим дітям, Конвенцією Генеральної Асамблеї ООН «Про права дитини». Вона ратифікована Україною й набула чинності 27.09.1991 року. Я маю права. І вони повинні захищатися та поважатися всіма. Та найбільше мене хвилює, щоб виконувалася Стаття 6, пункт 2, де йдеться: «Держави-учасниці забезпечують максимально можливий рівень виживання та здоровий розвиток дитини». Розумієте: «максимально можливий рівень виживання»! А що маємо сьогодні? Пандемія варварськи увірвалася в життя кожної родини. Світ розділився навпіл. Одні наполягають на кардинальних заходах для збереження здоров'я, вимагають поголівної вакцинації. До того ж, вакцини мають бути визнаними в усьому цивілізованому світі. Інші переконані, що ніякої пандемії немає, що це відмивання грошей, знищення кількості населення, можливість легкого протягування будь-яких законів. Та кількість померлих поступово примушує світ усвідомити глибину проблеми: потрібні додаткові лікарні, збільшення обсягу виготовлення вакцин і ретельний контроль їхньої якості. Хтось заперечить мені, мовляв, за такий короткий термін навряд чи можна створити щось оптимально надійне. Я заперечу їм, посилаючись на досвід земляка В. Хавкіна, що самотужки розробив протихолерну вакцину, випробував її дію на собі й урятував світ, тому й досі відомий як Махатма Хавкін. Я ЗА ВАКЦИНАЦІЮ. І нехай мені лише 14, не думаю що коронавірус запитуватиме в мене про вік і про те, наскільки вірю в нього. Я сповідую силу розуму. Маю право на захист здоров'я. Не нехтуйте цим, дорослі, подбайте про майбутнє молоді. Ми потребуємо вакцинації. Це в першому класі я боявся уколів і уникав щеплення. Сьогодні я свідомо роблю вибір: готовий підставити плече вакцинації.

Я маю невід'ємне право на життя. Ми отримуємо цю найвищу цінність,цей найкращий подарунок долі ще з самого народження. Від сім'ї починається наш шлях до пізнання світу, становлення нас як особистостей,шлях до нашого майбутнього. Кожен із нас, дітей ,має право зростати у щасті, любові та розумінні. Багато ж дітей в Україні не мають цього права. Вони не мають батьків не через смерть,а через відмову від своїх народженних дітей. Деякі батьки не усвідомлюючи відповідальності за маленькі життя, відмовляються від своїх ще ненароджених дітей.

Але суспільство повинне пам'ятати, що діти- це майбутнє будь-якої держави, адже без нас ,дітей, не існуватиме держави. Діти будуватимуть міста, нові магістралі, заводи, розвиватимуть культуру.

Не забуваймо слова видатного письменника Василя Сухомлинського:"Сьогодні діти, завтра-народ"!

Кроповий Андрій, 14 років
Загвіздянський ліцей
https://www.facebook.com/groups/215538043045312/posts/585310262734753/

Учениця 9-А класу КЗ "ЗШ І-ІІІ ст. №8 ВМР" Коберник Анни (14 років)

https://www.facebook.com/107847941572863/posts/140722381618752/?d=n

Я маю право! Кожен з нас має права! Всі ми живемо в незалежному суспільстві, в якому є права дитини, які зазначені в правовому кодексі Людина, яка знає свої права і поважає права інших людей, впевнено йде по життю. Давнє римське прислів'я говорить: "Там де право, там і захист".

Коли я була першокласницею, нам намагалися донести про особисті кордони, обов'язки, поведінку у соціумі, однак ніколи не приділяли належної уваги нашим правам… Пам'ятаю день, коли мені до рук вперше потрапив шкільний щоденник… Семирічною я була в захваті від його дизайну та глянцевої поверхні, мої очі просто розбігалися, але знайшлося дещо цікавіше, на чому загострилась моя увага. Різнобарвний форзац в заголовку якого, було написано: "Права, які має кожна дитина". В ту ж мить, прочитала кожен пункт, роздивилась кожну маленьку картинку, адже це було для мене новітнім та невідомим. Дійсно, зараз я розумію, що в щоденнику були не всі права, які знає кожна свідома особистість, але ж саме з цього почалась моя любов до рівноцінної незалежності своїх дій!

Коли в більш старшому віці почала формуватися моя індивідуальність, характер та темперамент – зростали й конфлікти. Що не кожна ситуація переростала у суперечку. Я не розуміла, що зі мною трапилось, і куди поділась та слухняна дівчинка-відмінниця? Та в один день, мама сказала: "Це нормально, таке відбувається з кожним. Ти дорослішаєш, проявляєш різні емоції та виражаєш свою думку!". Після цих слів з душі звалилась скеля. Я більше ніколи не була винною за проступки, та слова, які вважала за потрібне сказати, адже знаю, що я вільна особистість, яка має свої права, і в першу чергу – право на власну думку!

Умнова Софія

9 класу Сокиринецької ЗОШ І-ІІІ ступенів

https://www.facebook.com/groups/787931881570344/posts/1534082996955225/

У мене є право здобувати середню освіту, закінчуючи середню школу дома. Щоб у день Останнього дзвоника мене тримала за руку моя перша вчителька. Щоб я могла розділити радість і сум з тими, хто бачив мене незграбною, невмілою, хто навчи мене читати , хто був мені інколи за маму, а інколи за подругу…

Бо моя школа – це моя родина. І я кожного ранку біжу стежечкою до рідного шкільного дому, в якому кожного учня знаю по імені. МИ, і першокласники, і п’ятикласники, і дев’ятикласники, часто разом – на спортивній площадці (коли сонячно і тепло), у спортзалі (коли мокро і слизько), в актовому залі (коли свято і спільна справа).

Я маю право на відпочинок. Проте, коли треба буде доїжджати на навчання до опорної школи, робочий шкільний день триватиме до 10 годин…Я маю право не проводити по 10 годин у школі.

Я маю право отримувати належні знання з рук мої учителів. Бо вони плекають мій внутрішній світ, дають мені можливість осягнути глибини наук. І нехай у нас в школі недостатньо приладів для демонстрації на уроках фізики та хімії, вчителі самі вигадують, як пояснити нам певні поняття, але я можу кожного уроку відповідати домашнє завдання, працювати біля дошки, спілкуватися з педагогом…

Я маю право навчатися в теплому класі. Але що ж ти поробиш, що десь там, у тих, хто керує суспільним життям, немає меценатівських прагнень, а лише капіталістичні відносини в економіці «візьму більше-стану багатшим» .

Я маю право не розлучатися зі своїми однокласниками, але у нас може не бути 10 класу, і ми змушені будемо шукати, куди податися з першого вересня.

Я маю право бачити маму кожного ранку за сніданком, а не говорити з нею по телефону, бо мама змушена заробляти гроші на моє майбутнє, поїхавши на заробітки.

Права у мене є. А чи досягну я їх у повному обсязі?…

Гаманюк Уляна

9 А клас, Одеський навчально - виховний комплекс № 4 "Загальноосвітня школа I-III ступенів - гімназія" Одеської міської ради Одеської області

https://www.facebook.com/groups/377826696059246/

У мене є право на захист життя та здоров'я. Яке підгрунтя мають ці слова для мене? Право - це особиста впевненість в тому, що я у безпеці. Правова обізнаність захищає мене від злочинців, а також гарантує здоров'я, отже, є дуже важливим і вагомим у житті кожної людини, не тільки дитини. Мені дійсно пощастило народитися в країні, яка стрімко розвивається у правовій сфері. Наприклад, моя тітка дуже любить подорожувати. Вона була у різних країнах та може сказати, що не у всіх права дитини на високому рівні. Я впевнена у завтрашньому дні та почуваю себе комфортно. На вулицях мого міста часто можна побачити поліцейських, які дуже відповідально ставляться до своїх обов'язків та якщо щось трапилось - вони допоможуть. У нашій країні швидко надають допомогу під час якихось непередбачених ситуацій. Одного разу в нашій школі дівчинці стало погано, швидка приїхала доволі швидко. Тож і я переконана, що якщо зі мною чи з вами щось трапиться, то можна не нервувати, бо ти обов'язково отримаєш допомогу. Але ж ми слідкуємо не тільки за фізичним здоров'ям. У нашій країні є державна служба психологічної допомоги. І якщо так трапиться, що тобі дуже погано, вже не витримуєш - подзвони і з тобою поговорять, допоможуть. Дуже прикро, що не у всіх країнах діти можуть бути впевнені у своїй безпеці та безпеці своїх рідних. Ось чому я рада жити в моїй рідній Одесі. І ті, хто теж живуть зі мною поряд, в моїй країні, любіть та поважайте себе, але й не забувайте про свою державу. Якщо ми не будемо порушувати права інших людей, з любов'ю й толерантністю ставитися до них і до нашої Батьківщини - ми житимемо в мирі та злагоді!

Качмазова Ясмін Хасенівна, 14 років КЗ«Полтавський обласний науковий ліцей–інтернат ІІ-ІІІ ступенів імені А.С. Макаренка Полтавської обласної ради»

https://www.facebook.com/100023841561765/posts/1090344698436905/?d=n

Я маю право… Як часто ми задумуємося про наше право? Те, яке непорушне, яке невід'ємне, яке дано кожній людині при народженні і не може бути відібрано ніким ні за яких обставин. Існують просто непохитні права людини…

Особливо для мене, найважливішим є право на свободу. Напевно, навіть важливіше за право на життя. Тому що яким би було наше існування, якби ми втратили нашу свободу?

Є різні види свобод: свобода вільно говорити, дихати, пересуватися , навчатися, розвиватися, висловлювати свою думку, захищати свої інтереси, свобода вільно обирати собі друзів, професію.

Я – людина! І при народженні як мені, так і кожній іншій людині дані ніким не від'ємні основні права. Здавалося б, це елементарні речі: жити, дихати, любити, відчувати свою гідність, піклуватися про своє здоров'я. Усе це природні речі, які ми робимо, не задумуючись. Але ж лише доти, поки ми не задумаємося про ці основні права, поки те чи інше право не стане кимось порушеним. Варто нам відчути хоч найменший утиск наших людських прав, як стане ясно, наскільки вони є важливими . І їх обов'язково треба знати, захищати і відстоювати.

Я – громадянка! І тому маю громадянські права та обов'язки на рівні з іншими громадянами моєї країни. Основний документ, який захищає мої громадянські права, – Конституція. Дуже важливо знати свої конституційні права, вміти чітко заявити про них в тих ситуаціях, коли здійснюється їхнє порушення або утиск. Крім Конституції, люди також захищені міжнародним правом. Існує безліч конвенцій, які теж можуть стати на захист права людини.

Я як людина, як громадянка цивілізованої правової держави чітко усвідомлюю, що кожен із нас має рівні права. І розуміння цього неминуче накладає на мене та на кожного обов'язок дотримання та слідування виконання цих прав задля суспільного миру і процвітання. На мою думку, люди мають жити в мирі та злагоді, діти мають право на щасливе і здорове дитинство.

Дорослі мають право створювати сім'ї, піклуватися про них, народжувати дітей, бути здоровими, вільно висловлювати свою думку, захищати свої права та права своїх дітей.

Кожен має право на життя! На спілкування! На працю! І я маю право також! І я маю право про це сказати!

Зимовець Анна Олексіївна, 14 років
КЗ«Полтавський обласний науковий ліцей–інтернат ІІ-ІІІ ступенів імені А.С. Макаренка Полтавської обласної ради»
https://www.facebook.com/100023841561765/posts/1090343821770326/?d=n

Я маю право на вільне висловлювання особистої думки та формування власних поглядів. Усі ми рівні, і саме тому кожна людина має права, незалежно від віку, статі, національності та віросповідання. З самого народження ми отримуємо право на свободу слова, ім’я, особисту думку, розвиток, освіту, житло, захист життя та багато-багато іншого. Тому ми маємо безліч можливостей.

Але в процесі історичного розвитку добитися своїх прав було насправді важким завданням. Для цього люди жертвували своїми життями, все це тривало дуже багато років і подекуди триває й нині.

На сьогодні ми маємо безліч документів, що свідчать про права людей. У 1989 році Організація Об’єднаних Націй прийняла Конвенцію ООН про права дитини, тому зараз дитина – це вже окрема особистість, яка також має свої права, свободи та обов’язки.

У Конституції України – головному законі нашої країни – є навіть окремий розділ про Права, свободи та обов’язки людини і громадянина. Тому ми можемо бути впевненими, що наші права є захищені законом та нашою державою.

Також, я вважаю, що знати свої права – це справді важливо. Людина, що знає свої права, одразу ж стає розумною, впевненою в собі та захищеною особистістю.

Люди повинні поважати інших. Як говорить одне золоте правило моральності: «Стався до людей так, як ти хочеш, щоб вони ставилися до тебе». Саме тому потрібно поважати права кожного. Отже, знайте свої права й обов’язки та поважайте права інших.

Дорош Олександр, 14 років
Коломацький ліцей імені Героя Радянського Союзу І.Є.Єгорова Коломацької селищної ради Богодухівського (Коломацького) району Харківської області
https://www.facebook.com/100024817253022/posts/1080110312826200/?d=n

Я маю право насамперед на життя, на ім'я, на громадянство, на сім'ю, на свою думку; на збереження своєї індивідуальності, на розвиток, на свободу думки, на освіту, на гру, на захист , на охорону здоров'я, на відпочинок, на захист життя, честі та гідності

Права не можна відібрати - ніхто не має права позбавити прав іншої людини або порушити ці права. Усі люди мають права. Їх не потрібно купувати чи заробляти. Права ніхто не дає, людина отримує їх від народження. Ми - люди, і ми всі рівні, значить, у нас у всіх рівні права. Держава повинна сприяти повній реалізації прав людини. Права громадян України узаконені в Конституції - основному законі нашої країни.

Організацією Об'єднаних Націй був прийнятий дуже важливий документ - Конвенція ООН про права дитини. Конвенція - це не просто заклик, а закон для тих країн, які її підписали. Головна мета Конвенції - зробити все для того, щоб дітям на всій Землі жилося краще, щоб вони були захищені і щасливі.

Людина, яка знає свої права і поважає права інших людей, впевнено йде по життю. Давнє римське прислів'я говорить: "Там де право, там і захист". Тому є сенс знати закони, знати свої права. Знати, щоб захищатися. Щоб відчувати себе впевненіше, а значить, вільніше. Щоб знати свої права, але й не забувати про права інших. Щоб бути спокійними за своє майбутнє.

Людина, що не розбирається в законодавстві, не знає про свої права та обов'язки, не уявляє, що потрібно робити, якщо виникне складна ситуація, і тому беззахисна перед усілякими негараздами. Таку людину можна змусити робити те, чого вона не повинна робити, або позбавити того, на що вона має право.

Тому всім нам потрібно знати свої права.

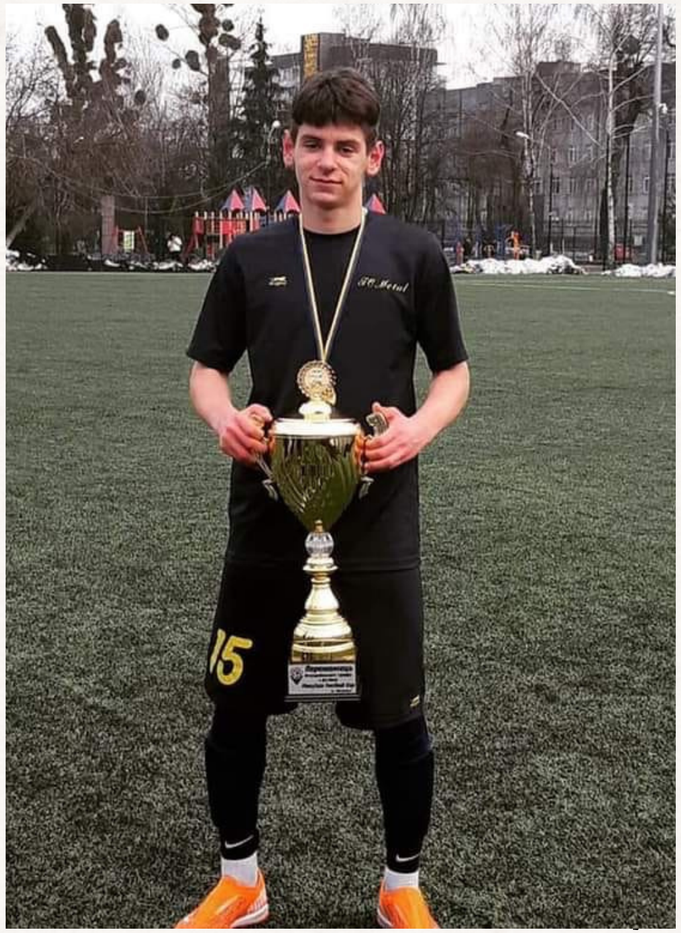

Желейкіна Аліна, 14 років
КЗ«Полтавський обласний науковий ліцей–інтернат ІІ-ІІІ ступенів імені А.С. Макаренка Полтавської обласної ради»
https://www.facebook.com/100023841561765/posts/1090338871770821/?d=n

Я маю право на кваліфіковану медичну допомогу, включаючи вільний вибір лікаря, вибір методів лікування відповідно до його рекомендацій і закладу охорони здоров'я.

Сьогодні питання лікування та відповідальності за своє здоров’я стало ледь не найактуальнішим з-поміж інших. Разом із цим виникає й необхідність згадати про права, що регулюють відповідну сферу суспільних відносин. Поговоримо про них.

Як громадянка України я маю право отримати вільний вибір лікаря та засобів лікування при потребі надання мені медичної допомоги. Конституція України гарантує права на охорону здоров’я кожному громадянину або ж людині, яка на законних підставах перебуває на території країни. Стаття 6 Основ законодавства України про охорону здоров’я визначає права кожного на охорону здоров’я. У той же час Стаття 38 Основ законодавства України про охорону здоров’я визначає, що кожен пацієнт, який досяг чотирнадцяти років, при наданні медичної допомоги має право на вільний вибір лікаря та методів лікування відповідно до його рекомендацій. Також це ж прописано у наказі МОЗ №503.

Хоч це право і закріплено законом, але на практиці зустріти його в дії майже не вдається. Більшість батьків вважають, що до досягнення повноліття діти не можуть самі приймати рішення та відповідати за своє здоров’я.

Справді, дитина має право на вибір лікаря та засобів лікування, але, здебільшого, вона все одно потребує у цьому питанні допомоги батьків, адже лікар не може проводити ніяких дій, крім консультації, без згоди батьків або опікунів. Але при цьому часто не враховується думка дитини щодо лікування, рішення приймає лише лікар зі згодою опікунів.

В еру сучасних технологій неповнолітні хочуть отримувати консультації лікаря за допомогою месенджерів чи просто телефонних розмов, тож часто лікарі дізнаються про проблеми, що турбують підлітків, раніше, ніж батьки. Та все ж права неповнолітніх ігноруються не тільки з боку батьків, а й лікарів.

Я впевнена, що ми повинні змінювати упереджене ставлення до неповнолітніх пацієнтів, які також мають право самі приймати рішення щодо свого лікування!

Я маю право на життя…

Життя – найважливіша цінність людини. Що ж включає в себе це поняття Вже від народження дитина має право знати, хто її батьки, має право на громадянство, на виховання, турботу; радісне дитинство. Має право на освіту, власну думку, на здійснення мрій….Як же право на життя пояснює законодавство. За текстом Основного Закону можна визначити зміст права на життя, що включає: по-перше, ніхто не може бути свавільно позбавлений життя,; по-друге, держава має захищати життя людини; по-третє, кожен має право захищати своє життя іжиття інших людей від протиправних посягань.

Одним із питань, що стосуються захисту права на життя, є застосування смертної кари, найстрашнішого покарання за нелюдські злочини. У нашій країні не передбачено такого покарання. Проаналізувавши думки прихильників і супротивників смертної кари, можна дійти висновку, що аргументи “проти” значно перевищують аргументи “за”. Це свідчить про те, що застосування смертної кари є рівнозначним злочину, що вчиняє суспільство. Різниця полягає лише в тому, що такі дії виправдані державою. Я розумію, що це негуманно та жорстоко. І взагалі, це не по-європейськи. Так, життя дає Бог, тому люди не мають права його забирати. Але є випадки, коли саме власним життям люди повинні відповідати за власні вчинки. За жорстокі вбивства, знущання над беззахисними людьми, тортури, потрібно відповідати сповна. Я вважаю, що застосовувати смертну кару можна тільки в країні з розвиненим правосуддям. Україні зарано сліпо копіювати європейське законодавство, нам ще потрібно навести порядок та виховати наше суспільство, щоб бути готовими до застосування європейських законів. Без суворих покарань та ефективних правових механізмів зробити це неможливо.

Таранов Артур. 14 років
КУ " Пологівський ліцей №2
https://www.facebook.com/100010641670058/posts/1495497164148325/?d=n

У мене є право на життя, на ім‘я, право знати своїх батьків. Тільки народившись, дитина отримує права на громадянство і навіть на особистий банківський рахунок. Особисто дитина має право на повагу до її гідності. Це означає, що ніхто не може жорстоко поводитися з дітьми, бити чи катувати їх.. На мою думку, необхідно поважати право дитини на свободу совісті й релігії, свободу асоціацій і мирних зборів. Розвиток дітей забезпечується здійсненням їх прав на освіту. Дитина зобов’язана відвідувати школу. Держава має забезпечити це право. У звичайних сім’ях є багато проблем. Основна-ігнорування потреб дитини. Дітям необхідно та важливо, щоб з ними говорили батьки, чесно і делікатно розповідали про якісь проблеми у сім’ї. Неможливо зневажати дитину. Наприклад, дитина не хоче займатися балетом, а батьки наполегливо вимагають, оскільки в дитинстві вони про балет мріяли, але не було можливості. Таке ставлення до дитини-порушення її прав на свободу вибору.

Діти не завжди знають про свої права. Дорослі повинні інформувати дітей, куди вони можуть звертатися у випадку ризику чи порушення дитячих прав. Є педіатри, вчителі, дільничі...

Коли кожен з них сумлінно виконуватиме свої обов’язки-це буде профілактикою порушення прав. Адже не секрет, що найчастіше права дітей порушують саме їх батьки. Дитина-особистість, яка з народження вже має права.

Коробка Дарина, 14 років
Сумська загальноосвітня школа НІІ ступенів N° 18
https://www.facebook.com/100074889910294/posts/103671622139168/?d=n

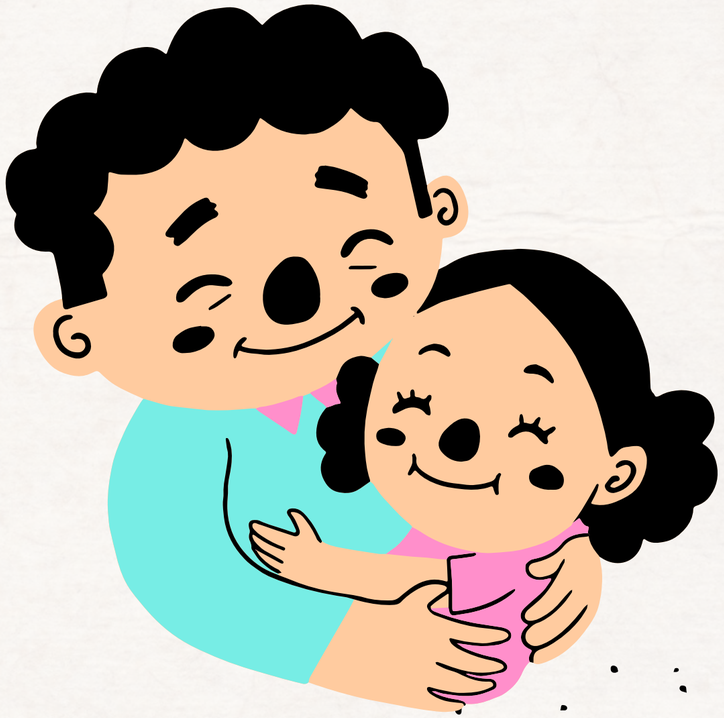

Єгор Яковенко КУ Сумська ЗОШ N 12 м. Суми, Сумська область 15 років
https://www.facebook.com/100026168694132/posts/883745215841093/?d=n

«Я маю право».

«Я маю право»... Знайомі для нас слова. Частіше ці слова ми чуємо від дітей та підлітків. То які ж права має дитина? Чи потрібно знати свої права?

Кожна людина, починаючи з самого дитинства, має свої права. Про це розповідають в школах та в інших навчальних закладах. Це дуже важливо, оскільки всі повинні знати, яке саме вони мають право, а також як вони можуть себе захистити. Я вважаю, що кожна людина повинна ознайомитися хоча б з найголовнішими правами, одне з яких – право на життя, а також на виховання в сім'ї.

Отже, кожна дитина має право на те, щоб знати, хто їх батьки. А право на життя стоїть на чолі всіх інших прав.

Коли народжується дитина, то вона з народження має право на громадянство.

Так які ще права у дитини?

Право на власну думку, свободу слова та релігію. Не дозволено втручатися у право дитини на особисте життя та сім'ю. Слід зауважити, що права, які належать дитині, зафіксовані в спеціальних міжнародних документах. Усе, що сказано в цих документах, стосується будь-якої дитини без винятків.

Дитина також має право на отримання освіти і лікування. У свою чергу ця освіта має сприяти тому, щоб дитина отримувала загальний культурний розвиток. Після цього дитина зможе далі розвиватися, з часом зможе знайти роботу, щоб забезпечувати себе і свою сім'ю.

На лікування також є право. Воно дає тобі можливість отримати безкоштовне амбулаторне обстеження. Це надає тобі можливість дізнатися на що ти захворів і як лікуватися.

Ну крім прав у людини є також обов'язки, які вона повинна виконувати. Якщо людина не виконує свої обов'язки або порушує права іншої людини, то за законом це карається.

Людина, яка знає свої права і поважає права іншої людини, впевнено йде по життю.

«Я маю право». Кожна людина має багато права, їх потрібно вивчати та знати для свого захисту, адже в наш складний час без знання найголовніших прав твого життя ти можеш опинитися у дуже складній ситуації. Щоб цього не сталося , вивчай свої права та обов’язки. І ти будеш захищений та сильний у цьому світі!

Бабенко Олександр, 15 років "Ліцей політики, економіки, права та іноземних мов"
https://www.facebook.com/102245038484636/posts/279127250796413/?d=n

Я маю право на життя, на ім’я, на громадянство, право знати своїх батьків, право на піклування на турботу. Ці права я набув з народження, як і будь-яка інша дитина в Україні і світі.

Як і кожна дитина в Україні, я маю право на повагу гідності, право вільно висловлювати свої погляди, право на свободу думки, совісті і релігії, право на інформацію.

Я маю право на освіту. Безкоштовна обов’язкова початкова освіта гарантована державою. Ми забезпечені підручниками та іншою інформацією, необхідною для навчання, та маємо чудових вчителів, які намагаються передати нам знання про наш світ, а також виховати у дітей повагу до прав людини, повагу до батьків, культури та національних цінностей країни, підготувати нас до свідомого життя. Випускники школи мають право на отримання вищої або середньої спеціальної освіти на підставі здібностей кожного .

Я маю право на безоплатну медичну допомогу. Якщо я захворів, я можу звернутися до лікаря.

Ці та інші права нам гарантує держава відповідно до Конвенції про права дитини, яка була прийнята Генеральною Асамблеєю ООН 20 листопада 1989 року. Основна ідея конвенції полягає у найкращому забезпеченні інтересів дітей у всьому світі, грунтуючись на принципах недискримінації, поваги до прав дитини та її розвитку. Парламенти та уряди країн, що приєднались до конвенції, повинні видавати такі закони, за якими всі діти їхньої країни повинні мати рівні та широкі можливості для розвитку особистості.

Україна ратифікувала Конвенцію у рік набуття незалежності і з тих пір, як і всі інші, намагається виконувати її положення.

Держава дбає про своїх дітей, і насправді більшість прав, закріплених Конвенцією та Конституцією України, реалізовані в нашій країні.

Більшість дітей зростають у люблячих сім’ях, де про них турбуються батьки. Ходять до дитячого садочка, школи, відвідують спортивні секції чи гуртки по інтересах. Можуть висловлювати свою думку, навіть якщо вона не співпадає з думкої більшості. Мають доступ до інформації, що відповідає їх віку у вигляді творів мистецтва, літератури, засобів масової інформації, мережі інтернет. При необхідності отримують безоплатну кваліфіковану медичну допомогу.

Але ми живемо не в ідеальному світі, і на жаль в Україні є немало проблем з порушенням прав дитини.

Не кожна дитина в Україні має можливість зростати в сприятливому сімейному оточенні. Бідність родин, складні життєві обставини, недостатня підтримка державою дітей та сімей з дітьми призводять до того, що діти залишаються без батьківського піклування і опиняються в дитячих будинках та інтернатах, які не в змозі забезпечити дітям ні достатні матеріальні умови, ні тим більше батьківську любов та турботу. В європейських країнах намагаються зробити так, щоб діти залишалися з родиною, а якщо дитина втратила батьків, то знайти їй прийомну сім’ю або родичів. В Україні поки що це не дуже вдається, але вже робляться кроки для реформування системи догляду за дітьми, позбавленими батьківського піклування. Я дуже сподіваюсь, що ця проблема буде вирішена і всі діти зможуть мати те, що їм найбільше потрібно – сім’ю.

Також не можна не згадати про дітей, що знаходяться на територіях, де йде війна. Тисячі українських дітей знаходяться на окупованих територіях та в «сірій» зоні. Вони наражаються на постійну небезпеку, можуть бути поранені та отримати психологічні травми, вони не мають достатніх матеріальних умов життя, у них немає можливості розвивати свої здібності. У Конвенції з прав дітей написано: якщо йде війна, то країна повинна зробити все можливе, щоб захистити своїх дітей. Такі діти повинні отримати статус постраждалих та безкоштовні медичні послуги, в тому числі психологічні, мати доступ до якісних послуг з реабілітації, оздоровлення та освіти.

В останні роки в Україні було прийнято чимало законів, направлених на захист прав дитини. Але необхідно, щоб ці закони виконувались, щоб кожна дитина в нашій країні була захищена і мала рівні права на життя і розвиток. Від цього в значній мірі залежить, якими громадянами ми станемо, коли виростем, а отже яким буде майбутнє України.

Коломієць Єлизавета, 15 років

9 клас, Сумська спеціалізована школа І-ІІІ ступенів №1 ім. В.Стрельченка

https://www.facebook.com/100017311758224/posts/958336414753408/?d=n

Давайте поговоримо, що таке права дитини. Права дитини – це система можливостей, які необхідні особі для її компетентного та цілісного розвитку в умовах і відповідно до вимог середовища, беручи до уваги незрілість дитини (за міжнародно-правовим актом визнається «кожна людська істота до досягнення 18 років, якщо за законом, що застосовується до даної особи, вона не досягає повноліття раніше»). Тобто, можна зробити висновок, що права - це необхідна річ для розвитку дитини у суспільстві, повноцінної, незалежної від згубного впливу людей. То які права має дитина?

Я, як дитина, можу виокремити деякі права:

1. Я маю права на життя, на опіку;
2. На ім’я та громадянство;
3. Маю право на рівень життя, достатній для мого фізичного, інтелектуального, морального, культурного, духовного і соціального розвитку;
4. Маю право на вільне висловлення особистої думки, формування власних поглядів, розвиток власної суспільної активності, отримання інформації, що відповідає моєму віку;
5. Я маю право на гарантовану свободу, особисту недоторканість та захист гідності.

Отже, ми маємо багато прав, але чи всі їх цінять? Є багато випадків, коли дорослі не цінують права дитини. Зокрема, не дозволяють робити власний вибір, бути самостійною особистістю. На мою думку, права це необхідна річ для дитини, вона тоді може почувати себе захищеною і повноцінною. Закликаю дорослих поважати права дитини!

За своїм змістом право відмінне
від обов’язку, однак за цінністю
вони залишаються тотожними.
(Георг Вільгельм Фрідріх Гепель)

Пірогов Артур Сергійович, 15 років

КЗ«Полтавський обласний науковий ліцей–інтернат ІІ-ІІІ ступенів імені А.С. Макаренка Полтавської обласної ради»
https://www.facebook.com/100023841561765/posts/1090344515103590/?d=n

Я маю право на своє особисте життя, власну думку та свої погляди, які можуть відрізнятися від поглядів інших. Я вважаю, що це основне право, оскільки як громадянину України мені надано ще багато чого іншого, наприклад, право на навчання, на сім'ю, але висловлення своєї думки, мені видається, – найголовніше. Адже усі інші є найнеобхіднішими просто для нормального життя так само, як право на нормальне харчування, вони є фундаментальними і не треба плутати права громадянина та права людини, бо це зовсім різні речі. А от думка кожної людини відрізняє її від усіх інших.

Я маю право на навчання. Напевно, це одне з моїх найулюбленіших, у деяких школах я неодноразово чув, що вчителі виганяли дитину з уроку за погану поведінку, і я не розумів цього, оскільки кожному надане право слухати лекції, уроки. Якщо хтось має право, значить в когось є обов'язок надати все для його здійснення, і вчителі в плані навчання – одні з перших, хто має зробити все зі свого боку, щоб надати дітям навчання в тому обсязі, на яке кожна дитина має право розраховувати.

Я маю право на медицину. На жаль, на своєму досвіді я пересвідчився, як лікарі зовсім не дотримуються наданням цього права іншим. Але кожна людина має право на якісне обслуговування, медицину та, при потребі, матеріальну допомогу від держави.

Я розглянув далеко не всі права як громадянина, так і людини. Але, безперечно, я ставлю вище права людини. Найосновніші права були прийняті багато років тому, і зараз ми стоїмо на зовсім іншому рівні цінностей, де кожна людина має право, у першу чергу, на свою думку!

Я маю право на власну думку, а всім відомо, що есе – це твір із висловленням власної думки, свого ставлення до певного питання. Ось у рамках цього жанру і пропоную поговорити про права людини, як важко вони виборювалися та їхнє значення.

У період еволюції усіх країн поступово укладалися конституції. Конституція Пилипа Орлика, Конституція у Франції, а також Конституція США є зразковими для всього світу. Конституція Пилипа Орлика була першою в Європі; у Конституції Франції у її першому розділі вже було зазначено про права людини; внесок Америки в розвиток конституційного руху був у тім, що вона надала виборче право жінкам. Права були виборені повстаннями, війнами, смертями – «війною і кров'ю».

Що ж до нашої Конституції? Важливим її розділом є другий, який має назву «Права, свободи та обов'язки людини і громадянина», там перелічуються права і обов'язки. До речі, це один із найбільших розділів.

Що ж таке «права людини»? Права людини – це ті свободи, які вона має і які не повинні обмежувати права іншої людини та які дозволені у суспільстві. Вони є найвищою соціальною цінністю. Права роблять життя комфортнішим та зручнішим, адже щасливий народ буде там, де є свобода на власну думку, захист, медицину, освіту, вільний розвиток та право на життя. Право на життя звучить досить дико для сучасного суспільства, але ви здивуєтеся, коли дізнаєтесь, що колись його не було... Невже можна було так легко посягнути на життя іншої людини? Ці права чітко прописані у Конституції, кожна людина повинна мати доступ до них та ознайомитися з ними.

Також там можна віднайти права дитини. Діти також мають право на медицину, освіту, громадянство, власну думку, захист, харчування, життя, створення підприємства, на спілкування рідною мовою, на вибір віросповідання та ін.

Отже, завдяки правам наше життя є комфортнішим, ніж було колись. Ціною великої кількості смертей та повстань ми здобули безліч свобод. Права є найважливішою цінністю людства. Вони зазначені в Конституції, а отже –охороняються законом. Користуйтеся своїми правами, знайте свої свободи та виконуйте обов'язки!

Федоренко Дар'я Геннадіївна, 15 років
КЗ«Полтавський обласний науковий ліцей-інтернат ІІ-ІІІ ступенів імені А.С. Макаренка Полтавської обласної ради»
https://www.facebook.com/100023841561765/posts/1090344308436944/?d=n

Я маю право… я хочу бути щасливим! Ми часто чуємо ці слова зі сторони, або кажемо самі, бо кожна людина на світі прагне цього, прикладаючи чимало зусиль. Щастя у кожного своє, але важливо, щоб воно зародилося ще з дитинства і супроводжувало протягом всього життя.

Кожна дитина має право бути щасливою. Народившись, діти отримують перше в житті право на ім'я та громадянство, а також право на турботливе ставлення батьків.

Я вважаю, що правильне виховання та виконання батьківських обов'язків відіграють в житті дитини важливу роль. Часто зустрічаються неблагополучні сім'ї, де діти не щасливі, бо не отримують від своїх батьків важливих матеріальних речей чи слів підтримки, які надалі негативно впливають на їхнє життя. Батькам слід знати і поважати право дитини на свободу думки, повагу до її гідності. Крім цього, кожна дитина має право на медичне обслуговування та навчання, розвиток здібностей, бо вона є повноцінним членом суспільства, тому повинна пройти підготовку до свідомого житти в цьому суспільстві - спілкуванні, порозумінні, рівноправності людей, ставленні до навколишнього середовища. Важливо постійно вчитися чогось нового, бо отримані знання, обов'язково, стануть у нагоді в майбутньому.

Держава теж зобов'язана піклуватися про своїх нащадків не тільки в сфері освіти чи медицини, а надавати правовий захист в повсякденному житті. В цей час часто зустрічаємо булінг між підлітками. Ця гостра проблема повинна хвилювати кожного з нас. Діти не мають права жорстоко себе поводити, але ми маємо право про це говорити, щоб вжити заходів безпеки. Багато шкільних закладів створюють "парламент за права дитини". Метою таких занять - є ознайомити школярів з положенням законодавства, спрямованим на захист дітей. Учням розповідають, які права їм належать та яким чином можуть захистити їх у випадку порушення. Проте учні мають пам'ятати, що крім прав існують і обов'язки, які теж потрібно виконувати.

Україна є учасницею цілого ряду міжнародних документів у сфері забезпечення прав дитини. Конвенція ООН про права дитини є основним документом, що визначає правові стандарти у сфері захисту прав дитини. "Твої права - твій захист". Ти можеш не використовувати їх щодня, але маєш пам'ятати, що вони існують і гарантовані державою.

Качкан Ярослав 15 років
Загвіздянський ліцей
https://www.facebook.com/groups/2155380430453 12/permalink/586942319238214/

Мацейко Софія, 15 років
Павлоградська загальноосвітня школа №6
https://www.facebook.com/groups/376949836057748/permalink/1329281280824594/

ЧАСТИНА 1

Я маю право..." Я впевнена, що хоча б раз ви чули цю фразу, чи не так?

Кожен із нас, старших та молодших, дорослих і дітей, із самого народження має свої права. Це права на життя, ім'я, повагу, свободу, щастя, охорону здоров'я...

Ми, діти, - не "маленькі дорослі", потребуємо особливої уваги, захисту своїх прав, особливо в наш надскладний час, виклики якого часто ставлять під загрозу життя не лише дітей, а й дорослих.

Я, як дитина, маю право на життя. Це право, яке набуває з народженням КОЖНА людина, КОЖЕН малюк, і ніхто не може відібрати його у нас! До того ж, усі ми навряд чи хочемо просто існувати чи виживати. Я впевнена, що кожен хоче жити, насолоджуючись кожною хвилиною, - ні, секундою!- свого життя! Тому, на мою думку, держава, в якій ми проживаємо, повинна подбати про створення певних умов, необхідних для реалізації цього права.

Я, як дитина, маю право на отримання якісної освіти. На жаль, живучи в період пандемії коронавірусу, який забирає життя багатьох людей, ми змушені навчатися дистанційно. Чесно кажучи, дистанційне навчання (особисто для мене) - доволі складний процес. Я вважаю, що не отримую тих знань, які б могла отримати, коли б ходила до школи. Не всі вчителі проводять онлайн-уроки, і тому не весь матеріал є зрозумілим для мене. З кожного ранку та до самого вечора мені потрібно сидіти і виконувати домашні завдання! (яких, до речі, задають у великій кількості..) До того ж, я не можу спілкуватися і бачитися зі своїми однокласниками. Мені здається, що в даній ситуації порушуються і мої права, і права моїх однокласників.

Я, як дитина, маю право знати своїх батьків, близьких людей... Мені дуже шкода, що багато дітей не знають своїх рідних. Не раз я чула історії, коли один із батьків просто забороняє спілкуватися дитині з іншим членом родини..Але чому так відбувається?..Чому дитина обмежується цим правом?..

Мацейко Софія, 15 років

Павлоградська загальноосвітня школа №6

https://www.facebook.com/groups/376949836057748/permalink/1329281280824594/

ЧАСТИНА 2

• Я, як дитина, маю право вільно висловлювати свої думки та емоції, говорити про все, що мені подобається, що турбує..Ми живемо в епоху, коли нам легше йти за натовпом, ніж намагатися сформувати власну думку і мати сміливість її висловити. Іноді ми просто боїмося або ж соромимося сказати те, про що думаємо. Але кожен, маленький і дорослий, має висловлювати свою думку. І ніхто не може порушити чи обмежити це право! Я дуже рада, що у моїй родині батьки можуть вислухати мене і поважають мою думку.

Я, як дитина, маю право на захист від дискримінації, фізичного та морального насильства...Проте, на жаль, у двадцять першому столітті доволі актуальною є проблема булінгу. Більшість дітей зазнають образ й утисків не лише від однолітків, а й від вчителів, батьків.. Я вважаю, що дорослі повинні зробити все, щоб допомогти дітям, запобігти тій дискримінації, що в майбутньому може призвести до трагічних наслідків..

Я, як дитина, маю право на любов, життя в атмосфері взаємоповаги та взаєморозуміння. На превелику радість, стосовно мене ці права реалізовуються! Я живу в атмосфері родинної любові, тепла та поваги один до одного, довіри і добра, за що я дуже вдячна своїй сім'ї! Але тільки задуматися... Скільки дітей не мають родини, близьких родичів і змоги відчути сімейного щастя та тепла!..

Я, як дитина, маю право на щастя та здійснення мрії. У кожного є своя мрія, чи не так? Мені б хотілося, щоб у кожної дитини, людини здійснювалися мрії, бо це - запорука нашого успіху, щасливого майбутнього.

Дбаючи про свої права, варто не забувати і про права інших. Тож давайте ставитися з повагою та толерантністю один до одного, допомагати людям, які цього справді потребують. Ми маємо розуміти свою відповідальність за наш спільний світ, тому від кожної дитини та людини залежить, якою буде наша країна завтра.

Я маю право на навчання.

Кожен з нас, коли зранку збирається в школу, навіть не уявляє, як йому пощастило. Ще якихось 200 років тому освіта не була такою доступною. Щоб удостоїтись права відвідувати навчальний заклад, треба було бути дворянином, дочкою або сином заможного купця чи почесного міщанина. Але минали роки і все змінилось.

Відповідно статі 28 (Конвенції ООН про права дитини), я та інші діти маємо право на безкоштовну і обов'язкову початкову освіту. Різні форми середньої освіти: як загальної, так і професійної. Шкільна освіта повинна формувати особистість, виявляти та розвивати таланти кожної дитини, готувати її до дорослого життя, а також вчити поважати, захищати свої права та інших людей. Знати культуру та історію свого народу.

Я намагаюсь засвоювати та використовувати у своєму житті всі знання, які мені дає школа, по максимуму. На мою думку, перш за все школа вчить вчитися. Важливо не просто читати текст, а розуміти прочитане, вміти аналізувати. Не просто вміти рахувати, а знаходити різні рішення одного прикладу чи задачі.

Кожен має обов'язково навчатись для того, щоб розвиватись, знаходити себе в цьому світі і досягати успіху.

Шевчук Діана, 15 років

Ізяславська ЗОШ І—ІІІ ступенів № 1

https://www.facebook.com/groups/571314883576035/permalink/860836547957199/

Бучакчийська Марія, 15 років,
Палац дитячої та юнацької творчості
м. Мелітополь,
Запорізька область
https://www.facebook.com/groups/1356049907776830/posts/4517819421599847/

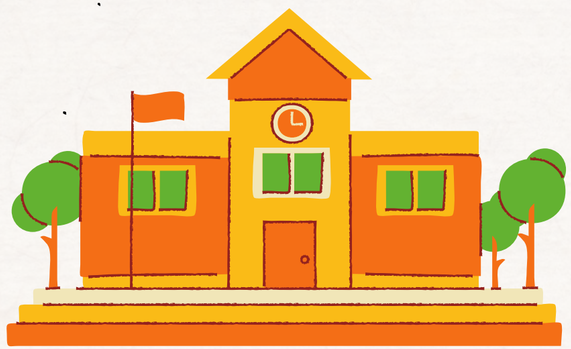

Раніше люди й гадки не мали про права дітей. Дитину розглядали як другорядний матеріал, з якого повинна утворитися повноцінна людина. До думок дитини не прислухались, бо вважали їх незрілими та нераціональними.

У 1979-1989 розробляється Конвенція ООН про права дитини. 20 листопада 1989 року Конвенція була прийнята. 26 січня 1990 року, в день відкриття її для підписання, її підписала 61 країна. Конвенція – документ високого міжнародного рівня, який має велику обов'язкову силу для тих держав, які його ратифікували. Необхідність охороняти дитину також була передбачена у Міжнародному пакті про громадянські та політичні права 1966 року, міжнародному пакті про економічні, соціальні та культурні права 1966 р., документах спеціалізованих установ ООН, таких як МОП, ЮНЕСКО, ВОЗ тощо. Основним правовим принципом захисту дітей є рівність прав усіх дітей. У ст.1 Декларації прав дитини 1959 року ООН проголосила, що перелічені в Декларації права повинні визнаватися за усіма дітьми, без будь-яких винятків та обмежень.

Особливістю прав дитини є необхідність спеціального захисту цих прав, щоб були забезпечені можливості та сприятливі умови щодо вільного і повноцінного розвитку дітей. Якнайкраще забезпечення інтересів і потреб дитини – ось головний пріоритет у захисті прав дитини. Метою цієї Конвенції є встановлення стандартів для захисту дітей від зневаги та образ, з якими вони стикаються до певної міри щодня в усіх країнах. В ній беруться до уваги різні культурні, політичні та економічні особливості держав, що є дуже важливим фактором. На першому плані у цьому документі стоять права дитини. Права, викладені в Конвенції, умовно можна поділити на три частини. Забезпечення : право володіти певними речами, отримувати певні послуги та мати доступ до того й того (мова йде про ім'я та громадянство, медичний догляд, освіту, відпочинок та ігри, опікування інвалідами, сиротами та біженцями). Захист : право бути захищеним від дій, що завдають шкоди дитині (наприклад, від розлучення з батьками, залучення до воєнних дій, комерційної, економічної чи сексуальної експлуатації, фізичного чи психічного знущання тощо). Участь : Дитина має право бути почутою, коли приймаються рішення, що стосуються її життя. Підростаючи, дитина повинна мати дедалі більше можливостей брати участь у житті суспільства, готуватися до самостійного життя, користуватися правами свободи думки та слова, вибору культури, релігії та мови. Конвенція надає точки відліку, за допомогою яких можна вимірювати ефективність зусиль різних країн щодо поліпшення життя дітей.

У цьому році дитяча організація "Росток" вже не вперше створює виїзну школу активу для команд Мелітопольських шкіл у селищі Багатир(Алтагір). На цій виїзній грі, ми- вихованці клубу "Лідер" ознайомлювали дітей зі своїми правами:

Стаття 13:" Кожна дитина має право на вільне висловлювання своєї думки"

Стаття 17:" Дитина має право на доступ до інформації і матеріалів, які спрямовані на сприяння соціальному, духовному і моральному благополуччю, а також здоровому фізичному і психічному розвитку дитини"

Стаття 19:" Дитина має право на захист від усіх форм фізичного та психологічного насильства, відсутності піклування чи недбалого і брутального поводження та експлуатації..."

Стаття 31:" Кожна дитина має право на відпочинок і дозвілля, право брати участь в іграх і розважальних заходах, право вільно брати участь у культурному житті та займатися мистецтвом.

Ми намагаємося зробити цю гру максимально доброзичливою та цікавою, тому діти з радістю освоюють нову інформацію, адже все проходить у вигляді гри, в яку з радістю грають як діти, так і їхні батьки.

Ми з дітьми та їх вчителями обговорювали теми булінгу, прав людини. Цей "квест" допоміг їм поважати думку напраника, якщо вона не відповідає твоїй. Навчилися висловлювати свою думку та не боятися засуджень, адже вся гра проходить у комфортній та дружній обстановці. У них була головна підтримка - це ми.

Адже ми такі ж діти, лише трохи дорослі та досвідченіші.

Отже, після цього "експерименту" у вигляді школи активу, ми зрозуміли, що маємо права, якими сміливо можемо користатися. Але найголовніше в цій промові - завжди залишатися людиною.

Я маю право на захист від усіх видів фізичного чи психологічного насильства, образ або зловмисних дій з боку батьків. І це моє право реалізується вповні.
Водночас тисячі дітей потерпають від законних опікунів або будь-якої іншої особи, від нестачі турботи чи недбалого ставлення, грубого поводження чи експлуатації, а також від зловмисних сексуальних дій.
Мені складно уявити, що в окремих сім'ях батьки погано ставляться до виконання своїх обов'язків, не дбають про виховання дітей, не піклуються про задоволення їхніх потреб у їжі, одязі, ласці. До таких батьків держава має вживати певні заходи. Навіть позбавляти батьківських прав.
Рідні роблять усе, аби я виросла гармонійною особистістю: оточили мене любов'ю, піклуються про мене. Я дуже ціную їхню турботу. І в той же час уявляю, скільки малюків не отримують цього від батьків. За таких дітей повинні відповідати органи публічної влади, адже ці діти також мають право на любов, бо ж ці права зафіксовані в спеціальних міжнародних документах і стосуються кожного малюка, без винятку. Дитину з раннього віку треба знайомити з її правами, щоб вона знала, що до 18 років держава може допомогти в будь-якому випадку.
Я не маю ніякої потреби користуватися гарячою лінією поліції, бо жодного разу не потерпала з боку рідних, але скільки таких дітей, які піддаються якомусь із видів насильства в сім'ї! Як добре, що вони можуть зателефонувати на гарячу лінію поліції або відкрити проблему старшій людині, якій довіряють, наприклад, учительці в школі, і знати, що їм обов'язково допоможуть.
Я маю право на захист. І прекрасно, що не потребую його реалізації. Водночас дитина, яка знає свої права з раннього дитинства, зможе подбати про себе й у зрілому віці досягне бажаного незалежно від того, чи відчувала труднощі в малому віці чи ні.

Бончева Богдана, 16 років
Бердянська Спеціалізована Школа 16

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=950200122556881&id=100002700706890

Ямпольська Анастасія, 16 років, 11 клас КЗ "Золочівський ліцей № 2" https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=4327554449051 62&id=100045121296409

ПЕРЕВИЩЕНО КІЛЬКІСТЬ СИМВОЛІВ

Я маю право на життя. Кожна людина має право на життя, правда? Але так було не завжди. Більшість прав і свобод людини не даровано ні державою, ні будь-ким іншим. Вони є природними. Усвідомлення цієї істини з'явилося вже багато століть тому. Над цим ніхто не замислювався, але право на життя використовувалося кожного дня, воно є об'єктом багатьох злочинів. Життю дорослих усі люди надають дуже великого значення та піклуються про нього, а чи така ж ситуація з життєвим шляхом дитини?

Повага до людської істоти є давньою доктриною більшості культур. Ідея прав людини, заснована на території природного права, знаходить втілення в нормативних актах держав, що існували та існують на території України. Спочатку, десятого грудня тисяча дев'ятсот сорок п'ятого року була прийнята Загальна декларація прав людини, у ній затверджені основні права та свободи всіх людей. Потім, тисяча дев'ятсот п'ятдесят дев'ятого року, була прийнята Декларація прав дитини, а вже тисяча дев'ятсот вісімдесят дев'ятого Конвенція прав дитини. Саме в Україні вона почала діяти лише тридцять років тому.

Другим розділом Конституції України передбачено, що права і свободи поширюються рівною мірою на всіх громадян і мають для них однаковий зміст і обсяг, на неповнолітніх в тому числі.

А чи думали ви, права та свободи, які мають діти, повністю їм надаються? Чи всі дорослі дотримуються цих прав? Свободи діток та повнолітніх рівні? Навіть якщо взяти до уваги право на свободу совісті і релігійних переконань. Зараз дуже багато дітей зазнають морального натиску від своїх батьків та інших дорослих через власні релігійні уподобання.

Я ще дитина, мені шістнадцять років, я маю право на життя, лікування, освіту, відпочинок... Як жаль, що це стосується не всіх дітей у світі! Навколо діти страждають від тяжких тілесних ушкоджень, обмежень волі та свободи слова. Чому так відбувається? Невже діти у чомусь винні? Невже вони цього заслуговують?

Я маю право на освіту, мрію обирати ту професію, яка подобається. І мої батьки погоджуються із моїм вибором. Чому ж права деяких інших дітей обмежуються їхніми власними батьками? Хіба так треба дбати про майбутнє дітей?

Я маю право на ім'я, ним я користуюсь кожного дня, я впевнена, що ви також. Адже ім'я та прізвище визначає нашу ідентичність, саме за ними нас кличуть, спілкуються. Наше іменння засвідчене у свідоцтві про народження, яке має кожна людина.Народившись, дитина отримує право на громадянство, має право жити і виховуватися у сім'ї, знати своїх батьків, отримувати від них захист своїх прав і законних інтересів. Але не всі малюки знають своїх батьків. В основному така ситуація виникає через сварки в родині, внаслідок яких батько чи матір забороняють спілкуватися своєму нащадку з іншим членом сім'ї.

Але ж дитина має на це право, чому воно обмежується? Я вважаю, що так виходить, тому що батьки думають лише про свої інтереси та чвари зі своїм супутником, через це страждає й дитина. Звісно, є випадки коли спілкування дитинчам з іншим родичом є небезпечним, але це не завжди так.Діти мають право на відсутність дискримінації. Зараз, (а це є надзвичайно актуальною проблемою) надзвичайно швидко розповсюджується булінг, не тільки в школі, але й ще вдома, в колі сім'ї. Однолітки дискримінують дитину за тими ознаками, якими вона відрізняється від інших, наприклад, за національністю, за кольором шкіри, мовою, майновим станом, зовнішніми факторами. Це завдає надзвичайно великий психологічний удар, що в майбутньому може призвести до порушень психіки та навіть самогубства. Але ж навіть в Конституції України написано, що дискримінація за будь-якими ознаками забороняється! Тоді чому так? Я вважаю, що дорослі повинні якомога уважніше спостерігати за проявами дискримінації в суспільстві, особливо якщо це стосується дітей, та намагатися усіма силами попередити та запобігти її проявам, щоб саме це право дитини не було обмежене.

Я маю право на відсутність рабства. Зараз це не дуже актуально як раніше, адже воно в наш час не таке розповсюджене, про це мало говорять, але все ж таки є сім'ї у яких рабство досі є. Незважаючи на те, що невільництво скасували ще багато століть тому, в поодиночних випадках воно зустрічається в двадцять першому столітті. Особливо це стосується дітей, адже їх найлегше всього підкорити. Мабуть, рабство - це одне з найгірший становищ, які існують, адже перебуваючи в ньому ти не маєш власної волі, не можеш нічого зробити самостійно. Це жахливо. Присутнє не лише фізичне рабство, а й моральне. Заборона вираження власних думок, моральний тиск на особистість яка ще не сформувалась та якою дуже легко маніпулювати. Для того щоб це викорінити, суспільству слід бути уважнішим до дітей, адже дитинча навряд чи розповість вам про обмеження своїх свобод, тому що, можливо, ще не зовсім розуміє ї вважає це за норму. Щоб не сталося біди, слід бути уважнішим до менших, проявляти більше доброти і тепла, кожної секунди доводити дітям свою любов.

Діти мають право на користування досягненнями культури, але багато хто з дорослих вважає, що вона не відіграє важливої ролі в житті та розвитку дитини. Я іншої думки. За допомогою культури можна пізнати світ, дізнатись багато нового. Багато дітей мріють зробити вклад в культуру країни. Не слід обмежувати, вбивати мрію дитячу! Можливо, в майбутньому вона прославить Україну якимись культурним досягненнями.

Я маю право на житло. Мені здається, що це одне із основних прав для існування людини. Адже без даху над головою ніхто не зможе реалізувати більшість інших прав та свобод. На жаль, зараз є багато дітей які залишилися без домівки. Мені їх дуже шкода. Задумайтесь люди! Як можна радіти життю без домівки – затишної, теплої, де і «стіни допомагають»?! Звідки взятися дитячій посмішці? Про які мрії на користь державі може бути мова? Куди поділися права? Це страшно навіть уявити!!!

Кожна дитина має право на відпочинок. Ця проблема існує у трудовому праві. Адже коли роботодавець бере на роботу неповнолітнього, то в багатьох випадках це неофіційно. Але згідно Кодексу законів про працю України при прийнятті на роботу неповнолітнього, з ним в обов'язково має бути укладений трудовий договір у письмовій формі. Також неповнолітньому повинна надаватися відпустка у розмірі тридцяти одного календарного дня. Але деякі роботодавці обмежують це право дітей.

Насправді, дуже важко уявити собі життя, без цих здавалося б, простих речей, як права людини. Я користуюсь своїми правами щоденно. Переконана, що ніхто їх не повинен обмежувати. Не має права! .В Україні є обмудсмен та уповноважений з прав дитини. Усі права, не тільки дітей, а й дорослих, записані й затверджені Конституцією України. У нашій державі діє принцип верховенства права, а Конституція України має найвищу юридичну цінність. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції та повинні відповідати їй. А, другий розділ, «Права, свободи та обов'язки людини і громадянина», не може бути змінений, якщо ці зміни передбачають скасування чи обмеження прав і свобод людини і громадянина.

Отже, діти мають рівні права з дорослими, які затверджені Конституцією України. Та, на жаль, не всі знають закони життя, норми права, свої обов'язки. Інакше не було б таких порушень у суспільстві, навіть правовому. Не було б обмежень у правах дітей.

Коліденко Дарія, 16 років
"Ліцей політики, економіки, права та іноземних мов"
https://www.facebook.com/102245038484636/posts/279126104129861/?d=**n**

У мене є невід'ємне право на життя. Я - дитина, я заслуговую на любов та піклування. Я хочу, щоб всі діти мали рівні права, які нікому не було б дозволено порушувати. Для мене важливо, щоб поважалося моє право на свободу думки.

Я хочу здобути якісну освіту та мати гарне майбутнє. Ми, діти, потребуємо права на відпочинок і дозвілля, адже ми не можемо бути позбавлені щасливого дитинства. Ми кажемо «Ні!» булінгу та дискримінації. Щойно народившись, дитина отримує право жити і виховуватися у люблячій родині, отримувати від неї захист, отримує права на громадянство і забезпечення своїх інтересів. У три роки дитина має право відвідувати дитячий садок, у шість — ходити до школи та здобувати початкову освіту. В десять років з'являється можливість змінити ім'я або прізвище, а також право дати або не дати згоду на життя в прийомній родинні. У чотирнадцять років дитина отримує паспорт, за згодою батьків може йти на роботу і думати, як розпоряджатися своїм доходом.

На мою думку, в навчальних закладах має проводитися виховна робота з метою ознайомлення дітей з їхніми правами і обов'язками. Слід зауважити, що права, які належать дитині, зафіксовані в спеціальних міжнародних документах. А саме таких, як Конвенція ООН «Про права дитини», яка отримала найбільш широке міжнародне визнання серед усіх документів з прав людини, її ратифікували всі країни світу, за винятком двох. Конвенція «Про права дитини» поєднує в собі весь спектр прав людини, що мають відношення до дітей — громадянських, політичних, економічних, соціальних і культурних. Все, що в ній зазначено, стосується кожної дитини без будь-якого винятку. Особлива увага має приділятися дітям з обмеженими можливостями або у неповноцінному психічному стані.

Найголовніше - з дитинства ми маємо пам'ятати, що ми є соціально відповідальною і корисною особистістю для свого суспільства. Тільки так нам вдасться після реалізувати всі намічені плани і цілі.

Я маю право на повагу своєї людської гідності, на вільне висловлення власних думок і переконань, на свободу совісті, інформації та релігії. Маю право на захист особистого життя, приватної власності, захист від усіх форм фізичного та психологічного насильства. Всі ці права, та багато інших, мені як і всім дітям України, гарантує ратифікована нашою державою Конвенція «Про права дитини».

Але, як на мене, частина прав дітей у нашій країні, є декларативними.

На мою думку, права дитини починаються з поваги до неї. На жаль, більшість порушень прав дитини я спостерігаю у школах (бо мій, й моїх друзів, життєвий досвід, переважно, сконцентрований навколо школи), установа, яка покликана захищати дітей, найчастіше сама є місцем, де відбувається нехтування елементарними правами людини - визнання того, що дитина – це теж людина. Серед частини вчителів поширено практику ігнорування, приниження, загрози, пред'явлення завищених вимог, демонстрації негативного ставлення до учня тощо.

Проблема з правами дітей у школі полягає в тому, що багато вчителів не сприймають учнів як рівноправних громадян. Натомість вважають себе вищими ієрархічно і дозволяють собі робити дітям недоречні зауваження щодо зовнішнього вигляду або карати за погану поведінку. Часто у школі нам кажуть: «вивчи спочатку свої обов'язки, а потім поговоримо щодо прав». Але не треба забувати, що природні права є у дитини за фактом народження, та щоб ними користуватися не треба виконувати жодних обов'язків.

Насамперед, у дитини є природні права, які є невідчужуваними: право на життя, на повагу честі та гідності, право на свободу та особисту недоторканність, тощо. Вона є людиною незалежно від віку, статі, соціального статусу, просто за фактом того, що вона людина. Отже, всі люди вільні та рівні у своїй гідності та правах. Вчителі та діти повинні спілкуватися на рівних, між ними немає ієрархії в галузі прав людини. Дитина може висловлювати власну думку, тому що має право на свободу власних поглядів, зокрема щодо свого стилю одягу або зовнішнього вигляду, адже вона — індивідуальність. Кожна дитина має право на індивідуальність – зазначено у Цивільному кодексі України та Конвенції ООН «Про права дитини», яка зобов'язує Україну як державу–учасницю конвенції поважати право дитини на збереження індивідуальності.

Щодо конкретно мене, то можу сказати, що мені пощастило, кілька років тому, ми з батьками знайшли школу, в якій права дитини це не просто слова. Де учні та вчителі одна дружня родина, де все робиться для того, щоб у дитини залишилися позитивні спогади про шкільні роки. І я шкодую лише про те, що не всі мої друзі мають змогу навчатися в такій школі.

Отже, сподіваюся, що незабаром, всі учасники освітнього процесу, до яких Закон зараховує учнів, педагогів та батьків (законних представників), будуть поділяти європейські цінності, толерантно ставитись до прав один одного, сумлінно виконувати свої обов'язки та дотримуватись чинного законодавства.

Лише за таких умов діти почуватимуться захищеними, не втратять віри у справедливість, та виростуть гідними громадянами Європейської держави – України.

Ладюк Варвара, 16 років "Ліцей політики, економіки, права та іноземних мов"
https://www.facebook.com/102245038484636/posts/279124437463361/?d=n

На мою думку я маю право на прекрасне і довге життя.
Мати права- найважливіше, що є в житті дитини.
Головне, щоб їх ніколи не порушували.
Можу навести такий приклад із життя :
Жила собі молода сім'я . Жили вони щасливо 5 років свого життя і тут почалися сварки . І вирішили розлучитися. Почали ділити дітей і дійшло до того, що діти почали закриватися у собі .
Коли суд нарешті поділив дітей між ними,то мати почала забороняти їм бачитись з батьком.
Мати стала частенько випивати, діти від цього ще більше страждати . Коли їх забрав батько вони зажили щасливо.
Права є в дитини завжди і це- право на життя, на якісну освіту, на громадянство, на відпочинок.
Можу зробити такий висновок: Дитина є важливим членом суспільства . Держава має дбати, щоб права дитини ніколи не порушувались.

Барщевська Надія. 16 років . Ліцей 4 .
м.Івано-Франківськ
https://www.facebook.com/100017881695989/posts/925725921366789/?d=n

Я маю право жити в екологічно чистій країні!

В останні роки питання забруднення довкілля набуло широкого поширення в усьому світі. З'являються й нові проблеми: мільйони викидів сміття в океан, забруднення біосфери, масове зникнення рослин, тварин...

Уявляєте, що лише в Гробовичах під Львовом накопилася гора сміття заввишки із 20-поверховий будинок площею понад п'ятдесят футбольних полів. І тільки в нашій країні таких полігонів більше п'яти тисяч! Жахаюча статистика: що буде з планетою через 20-30 років? Чи залишиться місце для людей? Чи діти житимуть на сміттєзвалищах? Якщо одна пластикова пляшка розкладається тисячу років, скільки ж часу потрібно для тих, яких уже як п'ятсот пірамід Хеопса?

В Україні мало організацій, які б займалися екологічними проблемами. Переймаючись цим питанням, ми з однокласниками та вчителькою англійської мови в межах бізнес-табору (GoCamp) підготували унікальний проект: присвятили наш стартап питанню переробки сміття. Кожен пропонував по декілька пазлів – і в підсумку в нас вийшла повноцінна картина: оновлені фандомати для переробки пластику, скла, бляшанок з додатком для накопичення балів і сезонними боксами, де люди б отримали змогу купити речі, яких не мали при собі, але терміново їх потребували: медичні пластирі, дощовики тощо. Завдяки цим автоматам частково вдалося б вирішити поточні проблеми, заохотити містян турбуватися про довкілля свідомо, а не з примусу . І хоч це лише табірні мрії, нічого неможливого немає. І проект може й повинен бути реалізований. Ми маємо право на життя в екологічно чистому світі. Аби лише люди самі захотіли сортувати сміття, а влада – будувати переробні заводи. Шановні дорослі, зрозумійте, що за гроші не можна дихати, їх не можна їсти. Ми маємо право жити в чистому довкіллі!

Олександра Дурягіна, 16 років
Бердянська спеціалізована школа з поглибленим вивченням іноземних мов №16
https://www.facebook.com/100074620313023/posts/110801161417227/?d=n

Скрипка Ілона, 16 років
Івнянський ЗЗСО І-ІІІ ст. № 4
Івнянської міської ради
https://www.facebook.com/101629131850957/posts/292417026105499/?d=n

Я маю право, тому що я живу!

Я народилася і маю право жити, зростати в гармонії та злагоді під захистом батьків та держави. Ці права мені та іншим дітям гарантує Конвенція про права дитини. Дотримання цих прав забезпечує моя держава. На жаль, у нашому житті є винятки. Деякі діти не мають змоги зростати з батьками, які піклуються про них. У таких випадках на допомогу приходять органи опіки та піклування. Вони намагаються створити для таких дітей умови для повноцінного життя та розвитку, знайти для них нові родини.

Я маю право на освіту! Саме в освітніх закладах кожна дитина має змогу розвивати себе як особистість. Держава надає нам усі можливості аби отримати справді якісні знання. І, як на мене, головною цінністю освіти є те, що її ніхто не може в мене відібрати. Світовий розвиток сьогодні дає нам у повній мірі зрозуміти, що стати справді успішною може лише освічена людина.

Я маю право на захист від насильства! Останнім часом досить часто стало звучати слово «булінг». Це примушує задуматися, адже кожна дитина повинна бути захищена від насильницьких дій. Тому досить цінним є створення груп людей та спеціалізованих органів, які намагаються протидіяти насильству. Навіть на шкільному рівні створюються організації, які покликані вирішувати конфлікти та допомагати дітям знайти спільну мову. У такому амплуа змогла побувати і я, коли взяла участь в тренінгу медіаторів для шкільної служби порозуміння.

Я маю право на медичну допомогу! У час пандемії це звучить дійсно актуально.

Я живу, тому що маю право!

Сухачов Микола 17 р., ДПТНЗ "Межівське професійно-технічне училище"

https://www.facebook.com/100041841019970/posts/680607440010617/?d=n

Я маю право бути обізнаним про коронавірус в правовому полі, про виклики, небезпеку та приховані ризики, які він в собі несе. Від певного часу ми розбираємося в «санітайзерах», знаємо, що таке самоізоляція, соціальна дистанція, можемо запросто пояснити, які типи медичних масок ліпші, чим відрізняється епідемія від пандемії. Ми стали свідками страшної хвороби, яка стала небезпечною для людської психіки та інтелектуальних здібностей. Йде навала фальшивих і тривожних новин про пандемію COVID-19. Щосекунди інтернет, соціальні мережі та служби миттєвих повідомлень поширюють на величезну аудиторію інформацію, яка дуже часто небезпечна, некоректна, навіть шкідлива для фізичного здоров'я. Надмірна емоційність змісту інформаційних повідомлень та неймовірний тиск їхньої кількості на людську психіку і, на мене особисто, значно знижують здатність раціонально сприймати дійсність та виносити зважені судження та адекватні рішення у повсякденному житті. Зростають панічні настрої та тривожність. Протиотрутою та порятунком у таких ситуаціях стає здатність користуватися власним розумом, знати свої права, закони, критично мислити та дотримуватися елементарних правил медійної гігієни.

Через поширення цього недугу ми стали обмежені у багатьох звичних для нас речах. Наприклад, можливість відвідування місць навчання, роботи або відпочинку, пересування у громадському транспорті, а також подорожувати до інших країн. Життя кожного з нас кардинально змінилося за цей час, але найбільше питань зараз виникає з правами людини на лікування та свободу вибору. Я хотів би сказати про вакцинацію, наразі уряд створив такі умови, які не дають нам право обрати: вакцинуватися або ні. Люди які не отримали «чарівний укол» стають обмежені у соціальному житті. На мою думку, ніхто, навіть уряд, не може тиснути і вимагати від мене прийняти рішення, яке мені не до душі, або змушувати використовувати вакцину, у якій я не впевнений на 100%. Я маю право бути обізнаним.

Я вважаю, що у наших реаліях необхідно знати та вміти захищати свої права та свободу слова.